

Naša anketa

Nedávno generálny tajomník NATO Jens Stoltenberg priznal technologické úspechy Ruska. Nepriamo tým povedal, že vojnoví provokatéri na ruských západných hraniciach sú odsúdení len na úlohu „potravy pre delá“. Nemal by sa niektorým štátom na základe Stoltenbergovej otvorenosti začať zapínať stykač pudu vlastnej sebazáchovy?

Jaroslav Bulko, predseda ObIV SZPB, Žiar nad Hronom: – V minulosti, keď existovali dva protichodné spoločenské systémy a vedľa nich vojenské zoskupenia NATO a Varšavská zmluva, príslušní predstavitelia štátov pochopili, že žiadny vojenský konflikt medzi nimi by sa nevyhral, že svet by sa zničil. Dá sa povedať, že u týchto predstaviteľov existoval pud sebazáchovy.

Dnes, po 30-tých rokoch, keď v tomto priestore pôsobí len NATO, treba dať za pravdu jeho generálnemu tajomníkovi, že v niektorých oblastiach má Ruská federácia mimoriadne technologické úspechy, hlavne pokiaľ ide o zabezpečenie proti- vzdušnej obrany územia.

Verím, že otvorenosť generálneho tajomníka NATO nezostala len u neho, ale že o tom boli informované aj členské štáty NATO. Ak chce Svet prežiť, potom musí fungovať pud sebazáchovy u nás všetkých.

Ján Kašica, tajomník ObIV SZPB, Zvolen: – V poslednom období pozorujem pomalú zmenu politiky Spojených štátov a ich satelitov k Ruskej federácii. Či sa to týka sankcií, otázky Ukrajiny... ide o výsledok cielenej a trpezlivej zahraničnej, ale aj vnútornej politiky Kremľa, ktorá prináša úspechy.

Začalo sa to postupne meniť v Sýrii, kde prišiel ruský vojenský kontingent a zmenil pomer síl vo vojne s Islamským štátom, ktorý podporovali v tichosti západní spojenci a nekompromisne robili všetko pre to, aby padol sýrsky režim. Potom nasledoval predaj PVO komplexu S 400 Turecku, návšteva 54 predstaviteľov afrických štátov v Rusku... Aj preto by mali malé satelity Spojených štátov dôkladnejšie analyzovať svetovú politiku a nebať sa povedať svoj názor a presadzovať svoj záujem. Lebo ak by naozaj prišlo k nejakému konfliktu v Európe, tak aj k nám by padli ruské rakety, napriek tomu, že sme Slovania.

Milan Malček, podpredseda ObIV SZPB, Rožňava: – Mnohé štáty zoskupené v NATO si už dávnejšie uvedomujú, že dnešné Rusko svojimi úspechmi vo vede, ktoré uplatňuje vo vojenskej oblasti, ich už dávnejšie predbehlo. Len ťažko sa

(Pokračovanie na str. 3)

Perlička

Vyneste nemeckého špióna!

Ruský divadelný a filmový herec Andrej Smirnov vyslovil názor, že Červené námestie sa musí stať hlavným obchodným centrom Moskvy.

No a na to vraj treba odstrániť z Mauzólea telo „nemeckého špióna“ V. I. Lenina. Taktiež vraj treba nanovo pochovať „všetkých tých banditov, ktorí ležia pozdĺž Kremelskej steny,“ informuje Tajga.info. Podľa Smirnova „v Rusku skôr či neskôr nastane chvíľa,“ kedy Leninovo telo odstránia z Mauzólea. Dodal, že pozdĺž Kremelskej steny „ležia ľudia, ktorí zabíjali a okrádali“. Samotného Lenina nazval „nemeckým špiónom“, ktorému sa ľudia dodnes klaňajú.

Podľa Rosbalt, 21. 10. 2019

Nezabúdajme na deň, keď sme sa aj sami začali oslobodzovať!

Oblastné organizácie SZPB v Žiari nad Hronom a vo Zvolene dodržiavajú túto zásadu nielen v teoretickej, ale aj praktickej rovine.

Preto pre svojich členov pri 75. výročí Dňa hrdinov Karpatsko-dukľanskej operácie usporiadali nielen spomienkové zhromaždenia, ale aj zájazd na Duklu, ktorá je severnou bránou, cez ktorú k nám prišla sloboda. Oblasťný predseda zo Žiaru nad Hronom Jaroslav Bulko nám o tom napísal, že „5. októbra sme si v Poľskej republike pripomenuli padlých vojakov Čechov, Slovákov, Poliakov a vojakov ZSSR, ktorí sú tam pochovaní“.

Naši potomkovia protifašistických hrdinov sa zúčastnili pietnej spomien-

ky na vojenskom cintoríne na Dukle, kde sú uložené ostatky vojakov, ktorí padli na začiatku operácie, potom na cintoríne v Zarszyne, kde je pochovaná časť vojakov paradesantnej brigády, ktorých Nemci zajali a kruto mučili. Nasledovalo pietne zhromaždenie v Nowosielcach v parku miestnej strednej školy pri pamätníku vojakov 2. čs. paradesantnej brigády v ZSSR. „S vojenskými poctami tu boli kladené vence a zneli prejavy predstaviteľov Poľska, Slovenska a ČR.

Na všetkých prítomných veľmi zapôsobila prísaha poľských vojakov, že na padlých hrdinov zo všetkých štátov nikdy nezabudnú. Potom na ich počesť vypálili tri salvy,“ spo-

mína si J. Bulko, ktorý sa so svojimi druhmi zúčastnil 6. októbra aj na oficiálnych oslavách Dňa hrdinov..., vrátane podujatí na námestí vo Svidníku, pri soche armádneho generála L. Svobodu a na cintoríne vojakov Červenej armády.

Bodkou za príspevkom nech je jeho poznanie, že „tradície bojov na Dukle musia byť zdrojom nášho poznania“, preto si „ako dar chráňme slobodu a demokraciu, za ktorú naši slovanskí hrdinovia bojovali a umierali“. Lebo „doba, v ktorej žijeme, stavia pred nás čoraz naliehavejšiu úlohu chrániť mier, zachovávať pamäť a česť všetkých protifašistických a protinacistických bojovníkov.“ –r–

Ostré slová primátorovi Vallovi: Prepisovanie histórie by váš starý otec prísne odsúdil

Spoločnosť priateľov Miroslava Váleka poskytla redakcii napalete.sk text svojho otvoreného listu primátorovi Bratislavy Matúšovi Vallovi, v ktorom protestuje proti zamýšľanému premenovaniu Námestia SNP v hlavnom meste a prepisovaniu histórie.

„V roku 75. výročia vystúpenia slovenského národa proti nemeckému fašizmu a jeho domácim pomáhačom, sme so znepokojením zaznamenali Vašu iniciatívu za premenovanie Námestia SNP na Námestie Nežnej revolúcie. Kto má otvorené oči a uši vie, že ide o súčasť širšieho trendu pokusov o prepisovanie histórie a spochybňovanie výsledkov 2. svetovej vojny.

Od zneuctovovania hrobov padlých sovietskych hrdinov v Pobaltsku a na Ukrajine až po odstraňovanie sochy maršala Koneva v Prahe tiahne naprieč Európou obludné strašidlo antikomunizmu a neofašizmu a vkladá jed do hláv občanov,“ píše sa v úvode listu bratislavskému primátorovi.

„Naša spoločnosť sa zaoberá uchovávaním pamiatky Vášho starého otca, barda slovenskej kultúry Miroslava Váleka. Jeho život a tvorbu máme vo veľkej úcte a niektorí z nás mali to šťastie ho aj poznať osobne. Sme si istí, že Miroslav Válek by tento Váš zámer prísne odsúdil.

Bol nielen presvedčeným antifasistom a pokrokovým človekom, ale aj včas a ako jeden z prvých rozpoznal pravé zámery organizátorov tzv. Nežnej revolúcie v roku 1989,“ pokračuje Spoločnosť priateľov Miroslava Váleka.

„Dovoľte, aby sme Vám na záver pripomenuli slová Vášho starého otca z konca roku 1989 adresované študentom: „Kto seje víťaz, ten zožne búrku.“ Nebuďte tým, ktorý tento víťaz zaseje, pretože búrka si nevyberá, koho zasiahne,“ adresuje spoločnosť ostré slová súčasnému primátorovi a vnukovi exministra kultúry z obdobia socializmu.

HSP/napalete.sk (krátené)

Pre objektivitu informácie treba dodať, že primátorova iniciatíva sa netýka celého Námestia SNP, ale len jeho spodnej časti.

Na zamyslenie: *Naša politika je jasná a tá sa nemení. Dávame stopku nelegálnej migrácii a odmietame akékoľvek scenáre na prerozdeľovanie migrantov.*

Peter Pellegrini

Senát USA uznal genocídu Arménov

Dokument uznáva historický fakt genocídy Arménov a potvrdzuje, že politika a už predtým prijaté dokumenty potvrdzujú toto priznanie.

„Nikdy nie je neskoro priznať genocídu, osobitne pravým časom na to je dnešok,“ vyhlásil demokrat Adam Schiff.

Za prijatie dokumentu hlasovalo 405 senátorov, proti boli 11-ti.

Na konci 19. a začiatkom 20. storočia Osmanská ríša uskutočňovala prenasledovanie a perzekúciu Ar-

ménov. Napríklad len v roku 1915 ich bolo zabitých vyše 1,5 milióna.

Genocídu arménskeho národa dnes uznáva 23 štátov, Európsky parlament a svetová rada cirkví.

Samotné USA fakticky priznali genocídu už v roku 1951 keď Washington podal na Medzinárodný súd OSN vyhlásenie o podpore

genocídy (Arménov, kresťanov, Židov a Poliakov). Dnes 49 z 50 štátov priznalo genocídu na miestnej úrovni, no na federálnej to zatiaľ neurobili. Podľa ria.ru, 30. 10. 2019

Multikulturalizmus v Nemecku „úplne zlyhal“

Nemecká kancelárka Angela Merkelová konečne pripustila, že jej pokus o vytvorenie multikultúrnej spoločnosti „úplne zlyhal“, a že od prisťahovalcov, ktorí sa odmietajú učiť reč a integrovať sa do nemeckej kultúry, bolo vyžadované príliš málo.

Podľa tlačovej agentúry Reuters povedala publiku mladých kresťanských demokratov, že umožnenie ľuďom z odlišného kultúrneho prostredia žiť po boku bez takejto integrácie bola veľká chyba. „Tento (multikultúrny) prístup úplne zlyhal,“ povedala Merkelová počas stretnutia v Postupime.

Toto nečakané vyhlásenie prišlo len niekoľko týždňov po tom, ako bývalý riaditeľ nemeckej zahraničnej spravodajskej služby dr. August Hanning uviedol, že Merkelová svojou politikou otvorených hraníc

vyvolala v Nemecku „bezpečnostnú krízu“. „Vidíme dôsledky tohto rozhodnutia, pokiaľ ide o nemeckú verejnú mienku a vnútornú bezpečnosť – problémy sa vyskytujú od prvého dňa,“ vyhlásil.

„Máme zločincov, podozrivých z terorizmu a ľudí, ktorí používajú viac identít. Tí, ktorí uskutočnili útoky v Berlíne, použili 12 rôznych identít,“ dodal Hanning. „A hoci sú dnes veci prísnejšie, v Nemecku stále máme 300 tisíc ľudí, o identite ktorých si nie sme istí. Je to obrovské bezpečnostné

riziko,“ varuje bývalý riaditeľ spravodajskej služby.

Zásadným nemeckým problémom však je, že kým nemecká kancelárka hovorí toto, jej ministerka práce Ursula von der Leyenová navrhla, aby Nemecko znížilo prekážky pre zahraničných pracovníkov, aby si krajina doplnila nedostatok kvalifikovanej pracovnej sily.

Predseda Kresťansko-sociálnej únie Horst Seehofer však odmietol všetky pokusy o uvoľnenie imigračných zákonov a v polovici októbra povedal, že Nemecko už nemá priestor pre ľudí z „cudzích kultúr“.

Svobodnovernoviny.eu, 23. 10. 2019 (krátené)

„Nacistická mimoriadna situácia“

Mestská rada Drážďan prijala rezolúciu (za 39 hlasov, proti 29 hlasov, zdržali sa kresťanskí demokrati) s názvom *Nezinotstand (Nacizmus nemá miesto)*, ktorá je nasmerovaná proti neonacizmu.

Autor iniciatívy Max Aschenbach tvrdí, že miestne úrady sú znepokojené popularitou pravi-

cových názorov v meste. A že takáto situácia je vážnou hrozbou pre mestské obyvateľstvo.

V súlade s prijatou rezolúciou mesto sa potrebuje zjednotiť pri pomoci obetiam nacistického násilia a ochrániť menšiny od extrémistického ultrapravicového konania. – r –

Rusko vyhlásilo jednostranné moratórium...

...na rozmiestňovanie pozemných rakiet krátkého a stredného dosahu.

Zástupca stályho predstaviteľa pri oddelení OSN v Ženeve Andrej Belousov na zasadnutí prvého výboru VZ OSN vysvetlil, že Rusko dodrží toto moratórium do čias, kým sa v Európe a ďalších oblastiach nevyskytne americká raketová výzbroj tejto kategórie. Zároveň vyzval Američanov a ich

spojencov, aby uskutočnili „analogické ústretové kroky,“ uviedla TASS.

Okrem toho obvinil USA, že „roztrhli zmluvu“ o raketách krátkého a stredného dosahu a vytkol im ich postoj spochybňujúci osud Zmluvy o obmedzení strategických útočných zbraní.

Prdlženie platnosti tejto zmluvy (Start 3) nazval Belousov „rozumným krokom“ na odvrátenie „úplnej degradácie situácie v sfére strategической stability“.

Stály predstaviteľ USA na konferencii o odzbrojení Robert Wood považuje návrh Ruska o raketovom moratóriu za nehodný pozornosti. – r –

Za svedectvo o MH17 domček v Holandsku

Bývalý veliteľ jednej z jednotiek PVO DLR Vladimír Cemach (Ukrajina ho považuje za svedka havárie malajzijského Boeingu) priblížil okolnosti svojho vypočúvania európskymi vyšetrovateľmi v Kyjeve a oznámil, že sa ho pokúsili podplatiť.

„Navrhovali mi program na ochranu svedkov, navrhovali mi občianstvo a z nejakého dôvodu aj domček v Holandsku. Preto nie v Austrálii, prekvapili ma. Ja

som s nimi nezačal obchodovať,“ povedal počas rozhovoru s novinárom Kirillom Vyšinským, ktorý uverejnila RIA Novosti.

Pripomeňme si, že Vladimíra

Cemacha uniesli agenti Služby bezpečnosti Ukrajiny a vyviezli ho do Kyjeva. Do Ruska sa bývalý veliteľ vrátil (v rámci výmeny zajatcov) spolu s K. Vyšinským v septembri. Presne vtedy ho holandskí vyšetrovatelia preradili z kategórie svedkov do kategórie podozrivých z havárie MH17. Podľa kp.ru z 1. 11. 2019

Rúhání: „USA vyvolali ničivé vojny a... podporili terorizmus...“

Vo vystúpení na XVIII. summite hláv štátov Hnutia nezúčastnených krajín v azerbajdžanskom Baku iránsky prezident Hassan Rúhání vyhlásil, že konanie USA proti nezávislým štátom je ekonomický terorizmus. A podčiarkol: „USA vyvolali ničivé vojny, zapríčinili veľa kríz vo svete a podporili terorizmus, aby svetu nanútili svoju hegemoniu.“

Vysvetlil, že krízy sa dajú prekonať iba cestou dialógu a váženiam si vôle iných národov, čo, podľa neho,

USA nerobia. Prízvukoval, že dominancia USA v medzinárodnom valutovom systéme zapríčinila to, že

Washington zneužíva a poškodzuje medzinárodné finančné trhy. „V tomto kontexte štáty Hnutia nezúčastnených krajín môžu podniknúť vážne opatrenia, aby zastavili toto zneužívanie a poškodzovanie,“ cituje iránskeho prezidenta syrská informačná agentúra SANA. HSP, 27. 10. 2019 (krátené)

■ Vyznamenaný Mexičan

Veľvyslanec Ruska v Mexiku Viktor Coronelli vyznamenal medailou „Pamiatka hrdinov vlasti“ Mexičana, ktorý s rovnako zmýšľajúcimi kolegami už celých 15 rokov nakupuje rady a medaile z čias Veľkej vlasteneckej vojny, aby ich vrátil vlastníkovi alebo ich príbuzným.

„Eduardo Cruz sa tým zaoberá už veľa rokov – na aukciách a blších trhoch vykupuje sovietske a ruské vyznamenania a vyhľadáva ich vlastníkov alebo príbuzných, ak majiteľ už zomrel,“ povedal RIA Novosti Viktor Coronelli a dodal, že v prípade, ak sa majiteľa vyznamenania nepodarí nájsť, Cruz ich odovzdáva veľvyslanectvu. No a to ich zasiela kancelárii prezidenta RF.

„Najzložitejšie nie je vykúpiť vyznamenania, ale nájsť príbuzných. Spolu s Eduardom dobrovoľne bez nároku na odmenu pracuje v organizácii „Večný oheň“ niekoľko desiatok Mexičanov, čo je obrovská a úctyhodná práca,“ dodal Coronelli. Podľa ria.ru, 2. 11. 2019

■ Tak sa prepisujú dejiny...

Na informačnej tabuli pred kaštielom (v Spišskom Hrhove, bývalá csákyovská rezidencia) je text, z ktorého sa môžete dozvedieť, že sovietska armáda Slovensko neoslobodzovala, ale „rabovala“. Davda.sk, 2. 11. 2019 (vŕijatok)

■ Predaj masiek Hitlera v Česku

Pražská polícia sa zaoberá predajom predmetov s podobizňou nacistického vodcu Nemecka Adolfa Hitlera. Na výskyt takýchto suvenírov, konkrétne latexových masiek na tvár, v centre českého hlavného mesta upozornil zaskočený veľvyslanec v ČR Christoph Israng, informuje portál Novinky.cz. „Česi počas nacistického režimu toľko trpeli. Prečo sa teraz v centre Prahy predáva taký odpad?“ spýtal sa Israng na Twitteri a k otázke priložil fotografiu jedného z obchodov, kde je možné kúpiť si takúto masku. O dve hodiny neskôr mu český minister vnútra Jan Hamáček odkázal, že polícia sa prípadom zaoberá.

Polícia sa už v minulosti, začiatkom roka 2017, zaoberala predajom predmetov zobrazujúcich Hitlera, ktoré predávalo napríklad vydavateľstvo Naše vojsko. Išlo o hrnčeky a tričky s tvárou nacistického vodcu. O rok a pol neskôr však dospela k záveru, že ich predaj nie je protiprávny. Podľa HSP (TASR) z 1. 11. 2019

■ Martinská deklarácia si zaslúži uznanie

Pred 101 rokmi vznikla v Martine Slovenská národná rada, ktorá sa Martinskou deklaráciou prihlásila k vzniku vtedajšieho Česko-Slovenska.

„Martinská deklarácia je o to cennejšia, že jej signatári v tom čase ešte nevedeli o vyhlásení Československa dva dni pred tým. Možno by v budúcnosti bolo dobré porozmýšľať, či by sme si aj tejto deň nemali pripomínať formou trvalého štátneho sviatku. Pretože Československo sa stalo historickým míľnikom, ktoré napokon doviedlo Slovenky a Slovákov k vlastnej, suverénnej a demokratickej republike,“ uviedol predseda vlády SR Peter Pellegrini. HSP, 30. 10. 2019 (vŕijatok)

■ V Tichom oceáne sa našli úlomky lietadlovej lode, ktorú potopili japonskí kamikadze

Podľa televízie NHK lietadlovú loď St. Lo našla skupina amerických výskumníkov v hĺbke vyše 4 700 metrov. Nález sa podaril v máji tohto roka vo Filipínskom mori, avšak video o tom bolo zverejnené až teraz.

Plavidlo St. Lo bolo atakované v októbri 1944 oddielom japonských kamikadze vo východnej časti zálivu Leyte. Arzenál lode vybuchol kvôli presnému dopadu kamikadze na palubu. Tento útok kamikadze sa považuje za úplne prvý úspešný. Zahynulo pri ňom 143 ľudí. Podľa ria.ru, 30. 10. 2019

■ Matica slovenská vs. Denník Pravda

Predstavitelia Matice slovenskej považujú článok redaktorky Evy Štenclovej v Denníku Pravda z 28. októbra 2019 s názvom „Matica opäť provokuje Tisom“ za hrubo manipulatívny a zámerne diskreditujúci ustanovizeň.

Redaktorka v ňom vraj podsúva verejnosti nepravdivé a vymyslené dôvody organizovania vedeckej konferencie Slovensko a prelomový rok 1939. „Článok nešťastne dotvára fotografiou deportácie židovského obyvateľstva z roku 1942, čo Matica

(Pokračovanie na str. 5)

Bratislava dostane Námestie Nežnej revolúcie

Legendárne Námestie SNP sa zmenší. Bratislavskí mestskí poslanci definitívne potvrdili, že jeho časť premenujú na Námestie Nežnej revolúcie. Navrhol to primátor Matúš Vallo, ktorý si chce pripomenúť 30. výročie Novembra. Nový názov by mal platiť od 15. novembra. Nie všetci s tým súhlasia.

Vallo získal takmer jednohlasnú podporu zastupiteľstva. Ako jediná hlasovala proti mestská poslankyňa a starostka bratislavskej mestskej časti Karlova Ves Dana Čahojová. Uviedla, že nevidí logiku v tom, aby sa časť námestia premenovávala, a aby to bolo práve miesto pred Starou tržnicou.

EK o segregácii rómskych detí v SR

Európska komisia v októbri zverejnila stanovisko so žiadosťou, aby boli dodržiavané smernice EÚ týkajúce sa rasovej rovnosti.

„Na Slovensku je nepríjemný podiel rómskych detí umiestňovaných do špeciálnych škôl alebo tried pre deti s mentálnym postihnutím a v hlavnom vzdelávacom prúde taktiež dochádza rôznymi spôsobmi k marginalizácii rómskych detí ich umiestňovaním do výhradne rómskych tried alebo škôl,“ uviedla Európska komisia.

Slovensko má dva mesiace na to, aby reagovalo a prijalo vhodné príslušné opatrenia, inak môže komisia rozhodnúť o posunutí celého prípadu Súdnemu dvoru Európskej únie.

Pravda, 24. 10. 2019 (výňatok)

Mimovládky idú ovplyvňovať voľby na Slovensku: Nedovolíme, aby sa v predvolebnej kampani hovorilo o témach ako národ, vlasť, rodina...

Podobne ako v roku 1998, aj teraz sa mimovládne organizácie platené zo zahraničia púšťajú do predvolebného boja na Slovensku. Ich neoficiálnym cieľom je, samozrejme, poraziť súčasnú vládu a pronárodné politické strany.

Pomyselný líder mimovládok Pavol Demeš to povedal jasne: „Nedovolíme, aby sa v kampani hovorilo o témach ako národ, vlasť, rodina“...

Do predvolebnej kampane už v najbližších týždňoch výraznejšie zasiahne tretí sektor. Témami kampane pod názvom „My rozhodneme“ by mala byť oficiálne mobilizácia voličov, ale aj ich lepšia informovanosť.

Aj keď sa kampaň mimovládok tvári ako apolitická, v skutočnosti budú nastoľovaním vybraných tém pomáhať určitým liberálnym stranám a naopak, budú znevýhodnené strany pronárodné a konzervatívne.

Pavol Demeš uviedol 3 hlavné body tejto kampane:

- Zvýšenie volebnej účasti.
- Monitorovať volebné prostredie vrátane online priestoru a internetu.

„Informovať voličov o jednotlivých politikoch a subjektoch.“

Nikým nevolení členovia mimovládok, ktorí sú vo väčšine prípadov platení zo zahraničia, chcú taktiež nastoľovať témy kampane. Demeš ozrejmil, ktoré témy chcú posunúť do úzadia:

„Mimovládky musia zodvihnúť hlavy a začať hovoriť o veciach, na ktorých krajine záleží a nesmú dovoliť, aby sa začalo parazitovať na strachoch a témach, ako je národ, vlasť, rodina a podobne, pretože kategória strachu, tá je najviac využívaná v súčasnom politickom zápase a ten strach sa veľakrát dá navodiť aj úplne imaginárnymi témami.“

Demeš samozrejme zavádza, pretože témy ako národ, vlasť a rodina nemajú nič spoločné so šírením strachu. Sú to hodnotové témy, ktoré sú pre spoločnosť veľmi dôležité a tým, že sa mimovládky budú snažiť tieto kultúrno-etické otázky potlačiť, jasne znevýhodnia pronárodné a konzervatívne politické strany a zvýhodnia strany liberálne.

HSP, 30. 10. 2019 (krátené)

Portál s objektívnou historickou informáciou

V Rusku sa začína hovoriť, žeby bolo dobré vytvoriť webovú stránku pre školákov, ktorá bude obsahovať objektívne a vizuálne pritažlivé informácie o dejinách.

Takýto počin by mal ochrániť mládež od pokusov cieľavedomého falšovania dejín, vyhlásil počas gul'atého stola, venovanom otázkam výučby dejepisu v školách, pracovník kancelárie prezidenta RF Sergej Novikov.

Niečo podobné by sa zrejme zišlo aj u nás, pretože aj Slovenská republika má problémy

s tým, ako sa falšujú niektoré naše dejiny. Deje sa to aj z dôvodu, že náš štát jednoznačne neurčil, ako sa na mnohé etapy máme pozeráť. Napríklad na 2. odboj, čiže protifašistický odboj!

Na začiatku tohto roka (počas konferencie bratislavskej oblastnej organizácie SZPB) pres-

ne na toto poukazoval vojnový veterán, občianskym povoláním právnik Ján Chudík, ktorý uviedol, že ak by sme takúto normu mali, potom by aj učiteľ, povedzme „kotlebovec“, musel učiť nie podľa seba, ale podľa hodnotových noriem štátu.

Myslím si, že raz sa do toho musíme pustiť, pretože vo výučbe vlastných objektívnych dejín sme značne zraniteľní.

V. Mikunda

Nevedia, že bombardovali Juhosláviu

Väčšina občanov USA nevie, že v roku 1999 koalícia štátov NATO na čele s USA počas 79 dní bombardovala Juhosláviu. Preukázali to výsledky prieskumu, ktorý v októbri na objednávku „Sputnik.mnenija“ uskutočnila francúzska spoločnosť Ifop.

54 % Američanov nikdy nepočulo o natovskom bombardovaní Juhoslávie, vedelo o tom 26 % respondentov. 20 % z nich však vôbec nedokázalo určiť ani „áno“ ani „nie“.

Kto vie, aký výsledok by priniesol podobný prieskum na Slovensku?

– r –

Naša anketa

(Dokončenie zo str. 1)

však priznáva fakt, že mnohí podcenili ich vojenské úspechy. Rozumne uvažujúci predstavitelia NATO by mali veľmi rýchlo začať rokovania s Ruskom, aby sa predišlo možnému vojenskému konfliktu. Predovšetkým by sa malo prestať s provokáciami v pobaltských republikách pod zámenkou ochrany svojich spojencov. Rusko je štát, ktorý disponuje obrovským ľudským potenciálom, nerastnými surovinami a hlavne najnovšími technológiami, pričom existenciu mnohých ďalších zatiaľ iba naznačili.

Karol Glamoš, predseda ZO SZPB, Trenčianske Teplice:

– Rusko disponuje veľkou a modernou výzbrojou a žiadna z krajín na ruských západných hraniciach sa s ním nemôže v konvenčnej výzbroji rovnať. Rozdúchanie väčšieho vojenského ničenia (toxické, chemické, jadrové) a netýkalo by sa to len štátov konfliktu.

Ak by Hitler mal jadrovú bombu, určite by ju použil, rovnako, ako ju použila Amerika, aj keď to už nebolo nevyhnutné. Krajiny s jadrovým potenciálom preto musia riešiť konflikty dialógom ak chceme, aby na tejto planéte žili aj ďalšie pokolenia ľudstva.

Názory respondentov sa nemusia zhodovať s názorom redakcie a vydavateľa.

Na počesť prehliadky 1941

Pri príležitosti prehliadky zo 7. novembra 1941 (78. výročie), konala sa v Moskve slávnostná vojenská prehliadka aj 7. 11. 2019.

Na slávnosť bolo pozvaných 7000 hostí, vrátane 1200 veteránov bojov Veľkej vlasteneckej vojny (VVV). Okrem nich námestím prešlo 40 bojových mašin tých čias.

Do pochodu po Červenom námestí bolo zapojených okolo 4000 ľudí, vrátane čestnej hliadky troch druhov vojsk OS RF a 60-člennej jazdeckej skupiny Prezidentského pluku Federálnej služby ochrany Ruska a príslušníci 1. tankovej armády ZVO. Na tribúne boli aj štyria účastníci vojenskej prehliadky zo 7. 11. 1941. Najstarší z nich, Jevgenij A. Anufrijev, má 97 rokov. (V Moskve žije celkovo 5 účastníkov pamätnej prehliadky v roku 1941 a celkovo 60 tisíc veteránov VVV. Minulý rok ich žilo 70 tisíc.)

Podľa vz.ru, 7. 11. 2019

Niečo podivné je „v štáte dánskom“

Francúzsky parlament schválil zákon o odstránení názvu „matka“ a „otec“ vo formulároch používaných v školách v rámci celej krajiny.

Dodatok k národnému Zákonom o školstve nariaduje nahraďovať ich termínmi „rodič 1“ a „rodič 2“. Táto zmena má vraj zabrániť diskriminácii „rodičov rovnakého pohlavia“. Rozhodnutie najviac podporuje strana La République en Marche, ktorú založil francúzsky prezident Emmanuel Macron.

Podľa napalete.sk zo 4. 11. 2019

Bojovník by sa rád dozvedel technológiu ako rodič 1 s rodičom 2 „zrodili“ dieťa.

Tresty za frankizmus

Španielska socialistická robotnícka strana v prípade svojho víťazstva vo voľbách a sformovania vlády (voľby sa konali až po našej uzávierke 10. 11.) sľubuje, že zavedie trestné postihy za ospravedlňovanie diktátorského režimu Francisca Franca (vládol 1939–1975) a že tiež zakáže organizácie, ktoré vedia jeho osobnosť, uviedol predseda strany Pedro Sanchez.

„Demokratické Španielsko je výsledkom odpustenia, nemôže však byť výsledkom zabudnutia,“ hovoril a vysvetľoval stránickej zámery Sanchez počas televíznych diskusií. „Vyhlasujem, že zavedieme do trestného práva tresty za ospravedlňovanie frankizmu, nacizmu a totalitarizmu!“ V ďalšom informoval, že Fond Francisca Franca a všetky analogické organizácie, ktoré vedia jeho osobnosť, budú postavené mimo zákon.

Ostatky Francisca Franca nanovo pochovali 24. 10. 2019. Viac o tom píšeme v rubrike Čo píše iní na str. 5 a 11. – r –

Dodatkový protokol k Dohovoru o počítačovej kriminalite

Ide v ňom o zavedenie nových trestných činov v prípade vyjadrení rasovej a xenofóbnej povahy spáchaných cez počítačové systémy.

V dodatkovom protokole sa uvádza, že členské krajiny EÚ a ďalšie štáty podpísali tento dokument v presvedčení, že činy rasistickej a xenofóbnej povahy porušujú ľudské práva a sú hrozbou pre právny štát a demokratickú stabilitu, a preto treba urobiť opatrenia proti propagande rasovej a xenofóbnej povahy prostredníctvom počítačových systémov.

A preto sa dohodli na zavedení trestnoprávneho postihu činov rasovej a xenofóbnej povahy spáchaných prostredníctvom počítačových systémov.

Na Slovensku by sa mali zaviesť nové skutkové podstaty trestných činov

Slovensko sa zaväzuje ustanoviť za samostatne definované trestné činy: distribúciu alebo iné sprístupňovanie rasového a xenofóbneho materiálu prostredníctvom počítačového systému (čl. 3), vyhrážanie sa prostredníctvom počítačového systému z rasových či náboženských dôvodov (čl. 4), verejným urážaním osôb prostredníctvom počítačového systému z rasových či náboženských dôvodov (čl. 5), verejným rozširovaním alebo iné sprístupňovanie materiálu, ktorý popiera, hrubo zľahčuje, schvaľuje alebo ospravedlňuje zločin genocídy alebo zločiny proti ľudskosti,

prostredníctvom počítačového systému (čl. 6) a napomáhanie a navádzanie na spáchanie niektorého z tu uvedených činov (čl. 7).

Čo vlastne sú „rasistické a xenofóbne materiály“?

Podľa právnej analýzy, ktorá tvorila prílohu k návrhu predloženému na schválenie do Národnej rady SR, malo by ísť o „akýkoľvek písomný materiál, akékoľvek obrazové alebo iné znázornenie myšlienok alebo teórií, ktoré obhajuje, podporuje alebo podnecuje nenávisť, diskrimináciu alebo násilie proti ktorémukoľvek jednotlivcovi alebo skupine jednotlivcov z dôvodu rasy, farby pleti,

pôvodu alebo národnej či etnickej príslušnosti, ako aj náboženstva, pokiaľ sa použije ako zámienka pre ktorýkoľvek z týchto faktorov“.

Režim, v ktorom je zakazovaný už aj strach ako emócia absolútne neoddeliteľná od normálnej ľudskej psychiky, nie je ani slobodný a ani demokratický – aj keď to bude o sebe tisícokrát tvrdiť. Dňa 28. októbra sa v Národnej rade SR hlasovalo o návrhu, ktorý je ďalším krôčikom týmto smerom. Za návrh hlasovali všetci prítomní poslanci okrem poslancov (vrátane bývalých) ĽSNS a Petra Marčeka.

HSP, 4. 11. 2019 (výňatok)

Dodatkový protokol: <https://www.nrsr.sk/web/Dynamic/DocumentPreview.aspx?DocID=472351>

Die Welt: Konflikt v Sýrii viedol ku globálnej porážke Západu!

Sýrsky konflikt bol strategickým zlyhaním Spojených štátov a európskych krajín, čo viedlo k tomu, že teraz je osud Sýrie úplne v rukách Ruska, píše Die Welt pod titulom „Západ kapituloval“.

Podľa neho porážka Západu v Sýrii povedie ku globálnym zmenám vo svetovom poriadku: hlavne Európa bude s najväčšou pravdepodobnosťou stále viac rešpektovať strategické požiadavky Moskvy.

Americké stiahnutie sa zo severnej Sýrie vyzeralo ako slabosť voči vojenskej operácii Recepcep Erdogana, v skutočnosti však išlo o oveľa globálnejšiu udalosť, tvrdí Die Welt: išlo o skrytú kapituláciu pred Bašarom Asadom a s ním spojených Ruskom a Iránom. Okrem toho ide o symbol toho, že USA sa stiahli z úlohy spoločného globálneho vodcu v demokratickom svete.

Podľa nemeckého listu sa tak Putinova kalkulácia po tureckej invázii v plnej miere opodstatnila: nielenže urobil z Turecka svojho partnera, ale donútil aj kurdske sily, aby uzavreli otvorenú alianciu s Bašarom Asadom. Vyhlásením režimu „príméria“ to Washington v skutočnosti oficiálne legitimizoval.

Strategické zlyhanie Spojených štátov a predných európskych krajín, ktoré sa opäť schovávajú za americkým chrbtom, má históriu, ktorá sa začala dávno predtým, ako sa k moci dostal Donald Trump, píše Die Welt. Západ po mnoho rokov sledoval vývoj občianskej vojny v Sýrii a do konfliktu zasiahol len v obmedzenej miere, takže Asad a jeho spojenci mohli pokojne potlačiť sýrsku opozíciu.

Teraz je budúci osud Sýrie úplne závislý na Putinovi. Damašek, Ankara a Teherán budú pod dohľadom moci rokovať o svojich záujmoch bez zásahov: Spojené štáty a európske krajiny v tomto procese nehrajú žiadnu rolu.

Z tohto pohľadu vyzerá návrh nemeckej ministerky obrany Annegret Kramp-Karrenbauerovej na vytvorenie bezpečnostnej zóny v Sýrii pod medzinárodnou kontrolou nerealisticky, poukazuje Die Welt: Prečo by Rusko a jeho spojenci mali previesť časť svojho sýrskeho územia pod medzinárodnú kontrolu? Článok nemeckého listu pripomína, že mandát Bezpečnostnej rady OSN sa dá na takúto misiu získať len so súhlasom Moskvy. Realizácia plánu Kramp-Karrenbauerovej by bola možná iba s výraznou zmenou rovnováhy moci v Sýrii.

Die Welt uvádza, že neúspech Západu v Sýrii bude mať katastrofálne dôsledky pre globálnu rovnováhu moci a pre celý svetový poriadok. Napríklad Putin a Erdogan majú už teraz účin-

nú páku nátlaku na európske krajiny: môžu sa im pravidelne vyhrážať pustením sýrskych utečencov do Európy, čo prispieva k jej destabilizácii. V dôsledku toho sa európske štáty budú stále viac podriaďovať strategickým požiadavkám Ruska.

Podľa Die Weltu **Vladimír Putin si v snahe zbaviť USA štatútu ručiteľa liberálneho svetového poriadku nemohol nájsť lepšieho pomocníka, akým je Donald Trump. Chaotická a absurdná zahraničná politika amerického prezidenta mala iba jednu trvalú črtu: pokles globálneho vplyvu Washingtonu.** Európania zároveň nevnímajú hrozbu pre demokraciu, ale naopak, hľadajú spôsoby zblíženia s Moskvou. Emmanuel Macron už obhajoval vytvorenie európskej bezpečnostnej architektúry, ktorá bude zahŕňať Rusko a poskytne väčšiu nezávislosť na Spojených štátoch.

Die Welt, ako obvykle všetky západné mienkotvorné médiá, s obľubou zabúda na kaskádovitú chronológiu chybných krokov Západu voči Sýrii. Podpora džihadistov proti režimu Asada bola vyvolaná predovšetkým nepoddajnosťou Sýrie voči požiadavkám USA. Sýrske „demokratické“ sily prakticky neexistovali. Asadov režim, z európskeho pohľadu akokoľvek neprijateľný a autoritársky, ktorý sa v postupoch nijako nelíši od diktátorských režimov z oblasti Perzského zálivu, ktoré však boli spojencami Západu, mal jednu pozitívnu realitu – išlo o sekulárny režim, ktorý vždy prekážal islamským radikálom. Podstrčiť ich proti Asadovi a označiť to za občiansku vojnu, nebol preto žiadny problém.

Lenže kvôli nedostatku „demokratických“ síl v Sýrii si Západ spomenul na boj proti teroristickým islamistickým militantom v podobe Islamského štátu a obrátil sa na Kurdov. Lenže tým na počiatku nikto nesľúbil autonómiu a už vôbec nie vlastný štát. Číže teraz, keď ich USA nechali na holičkách, je to len pokračovanie dlhoročnej agresívnej a chybné politiky s jediným cieľom – zbaviť sa Asada, ako každého, kto Západu nevonia alebo sa mu nepoklonuje.

A že sa pri tom rozpútala kolosálna utečenecká vlna, ktorá zasiahla Európu, bol len dôsledok tejto západnej politiky zasahovania, posadnutosťou meniť vlády a režimy, vyvolávania konfliktov (napokon nádejná „arabská jar“ a „demokraticizácia“ nechali Západ v arabských krajinách pokojne vykvráčať, pretože im stačilo, že sa k moci v týchto štátoch dostali autoritari, ktorí mu deklarovali lojalitu). A preto plač nad dôsledkami, ktoré akosi „nevyšli“ v Sýrii, je jednoznačným pokrytctvom. Nakoniec, platí to aj na západnú politiku na Ukrajine.

Svobodnoveniny.cz, 26. 10. 2019 (výňatok)

Prelomová udalosť mimo pozornosť médií

Ide o strategický význam zavedenia jednotného systému protivzdušnej obrany medzi Ruskom a Čínou.

Moskva poskytla Pekingu technológie SVRN (systém včasnej výstrahy pred raketovým napadnutím) – schopné odhaliť odpal balistických rakiet a ochrániť Čínu pred atómovým útokom USA, čo odborníci považujú za „bezprecedentnú“ udalosť.

Podľa Igora Korotčenko, šéfredaktora časopisu Národná obrana, pomoc Moskvy pri budovaní SVRN nielen zvýši geopolitický štatút a vojenské schopnosti Číny, zároveň demonštruje aj strategický charakter spolupráce medzi Moskvou a Pekingskom.

„Je to obrovský príspevok Ruska k strategickej stabilite, pretože Čína dostáva mocný nástroj, aby sa nestala obeťou prvého odzbrojujúceho úderu zo strany USA,“ povedal Korotčenko, ktorý si je istý, že ide o „bezprecedentnú udalosť, ktorá ukazuje svetu poctivú koordináciu a spoluprácu Moskvy a Pekingu“. „Navyše to robí svet predvídateľným, poisť nás to pred Treťou svetovou vojnou a odradí USA od vojenských plánov proti Číne,“ dodáva Korotčenko.

Pre Rusko je táto spolupráca dôležitá aj preto, že s vytvorením jednotného informačného priestoru a výmenou údajov s čínskymi radarmi „bude naša krajina ešte lepšie zabezpečená z východu,“ hovoria ďalší ruskí špecialisti a dodávajú: „Vladivostok a Primorský kraj máme síce zabezpečený, ale nemáme tam nič „do hĺbky“. Kedysi sme sa pokúsili rozmiestniť naše zariadenia v Mongolsku, ale nefungovalo to dobre. Ak teda Číňania pokryjú tento „cíp,“ bude to pre Rusko veľmi dôležité.“

Pritom USA nebudú schopné brániť rusko-čínskym plánom vojenskými prostriedkami. „Z vojenského hľadiska proti tomu nemôžu Spojené štáty nič urobiť. Budú sa však snažiť vyvíjať tlak politickými a ekonomickými prostriedkami. Niekomu nevydajú víza, na iných uvalia sankcie. To však nie je dôležité, bezpečnosť je dôležitejšia.“

Protiproud.cz, 11. 10. 2019

Čo bráni Európe, aby rehabilitovala Hitlera?

Ruský televízny moderátor Vladimir Solovjov okomentoval výsledky sociologického výskumu v Nemecku, podľa ktorého sa 41 % Nemcov nazdáva, že sa „príliš veľa hovorí o holokauste“.

„Revízia dejín prináša svoje výhonky. Čoskoro sa začnú debaty o úlohe a osobnosti Hitlera a postupne sa prejde k jeho očisťovaniu. Už sa týmto smerom vykročilo. Veď aj v mojej relácii zaznela z úst jedného z liberálov téza, že „za holokaust nie je vinný len Hitler,“ ale že masová likvidácia Židov sa začala po tom, ako Sovietsky zväz vstúpil do Poľska...“ napísal Solovjov na svojom Telegram-kanále.

„Práve spomienka na holokaust a aktivity židovského spoločenstva držia západnú Európu pred rehabilitáciou Hitlera. Na ako dlho to bude stačiť?“ pýta sa ruský moderátor.

Podľa vz.ru, 25. 10. 2019

Na objektívizáciu našich dejín

Doposiaľ sme uvádzali, že Slovensko v jeho dnešnej podobe začalo byť oslobodzované 20. septembra 1944.

Konkrétne, že „Veľkej cti – natrvalo dobyť prvé kilometre československého územia – sa dostalo príslušníkom 1. streleckého práporu 897. Sevastopolského horského pluku 242. Tamanskej divízie generálmajora V. Lisinova. Za nimi – ešte v predpoludňajších hodinách – prekročili hranice aj ostatné jednotky 3. horského zboru, veliteľom ktorého bol generálmajor Andrej Jakovlevič Vedenin (získal čestné občianstvo Kalinova a za boje v Československu Rad Bohdana Chmelnického 1. triedy, Rad Kutuzova 2. triedy a Rad Bieleho leva – pozn. red.). Popoludní prekročili hraničnú čiaru aj vojská 107. streleckého zboru,“ uvádza v knihe Víťazné salvy bývalý príslušník 1. čs. armádného zboru v ZSSR (neskôr) generálmajor František Novek a tento historický moment popisuje ďalej.

„Pred večerom obidva zbory oslobodili naše územie už v šírke dvanástich kilometrov, preniknúc do hĺbky troch kilometrov. Priblížili sa k obciam Čertižné, Habura a Kalinov. Tuhé boje však pokračovali aj v noci z 20. na 21. septembra. Nezvyčajnou úpornosťou sa vyznačovali boje

o Kalinov. Tu útočila 128. Turkestanská horská divízia generálmajora M. Keldubova. Boje trvali až do poludnia. Sovietski vojaci museli vyháňať Nemcov z každého domu. V bojoch o Kalinov zničili skoro celý pluk fašistickej 101. horskej divízie. Mnoho Nemcov – spolu s veliteľom pluku a štáбом – padlo tu do zajatia. Boje o Kalinov – prvé československú obec, oslobodenú sovietskou armádou – vyžiadali si až tisíc mŕtvych na oboch stranách. Ani 97 miestnych občanov sa nedožilo nového slobodného dňa.“

Čo je však takmer neznáme?

František Novek vo svojej knihe informuje aj o tom, že hranicu československého územia prekročili už 13. septembra „jazdci 1. jazdeckého zboru generála V. Baranova pri osadách Nižná Polianka a Baranie, prenikli do dedín Medvedzie, Vyšná a Nižná Písané, Dobroslava, Korejovce, Šarbov a Krajná Porúbka. Ich postup však nepriateľ zastavil. Dostali sa do obkľúčenia, z ktorého sa museli za ťažkých podmienok prebiť. Z obkľúčenia vyšli až 23. septembra – smerom na Smerczne, Barwinok a Tylavu.“

V. Milkunda

DORUČENÉ PO UZÁVIERKE

CDU chce rokovať s AfD. To je víťazstvo AfD

V Durínsku vládne medzi tradičnými stranami politická panika – nie sú schopné zostaviť väčšinovú koalíciu. Niekoľko zákejných a deštruktívnych mainstreamových médií, ktoré nepoznajú politickú realitu v Nemecku, prípadne, ktoré majú za úlohu všetko politické, čo pochádza z „ideologickej dielne“ AfD propagandisticky a nenávisťne pokrúcať a tvrdiť nezmysly, sú teraz faktami z Nemecka usvedčené.

Tým, že časť funkcionárov CDU chce hovoriť s AfD, uznávajú, že AfD je normálna demokratická strana.

Bol som po voľbách v Durínsku niekoľko dní vo východnom Nemecku. Navštívil som Erfurt, Halle, Drážďany a jedno malé mestečko, ktoré sa vyznačuje prevahou voličov AfD.

Takmer 80 percent z tamojších ľudí, s ktorými som viedol rozhovory, doslova nadávajú na kancelárku a okrem iného, čo jej vyčítajú, je to, že v nej vidia zradkyňu východného Nemecka, hoci si tam v minulom režime užívala veľké výhody a nikdy nedala najavo, že je nespokojná s pomermi.

„Teraz z nás, východných Nemcov, robí nacistov a extrémistov, čo je obrovská lož. Tečie jej do topánok a tým aj celej CDU a preto sa Merkelová a jej pomocníci chytajú každej slamky, len aby sa neutopili. A tak, kto je proti nim a hlasno to hovorí, toho označia za extrémistu, nacistu a či za nepriateľa islamu, len aby ho zneomoznili.“

Tak mi to rozhorčene rozprával asi 60-ročný muž z východného Nemecka, s ktorým som prišiel celkom náhodne do rozhovoru.

Viacerí lokálni politici CDU v Durínsku sa postavili v pondelok (4. 11.) proti rozhodnutiu predsedníctva CDU v Durínsku,

v ktorom sa odmieta koalícia s AfD, ale aj s Ľavicou.

Títo politici CDU žiadajú svoje vedenie, aby CDU viedlo rokovania s AfD. Túto formálnu žiadosť, ktorá bola zaslaná vedeniu, podpísalo 17 komunálnych politikov CDU.

Okrem toho celé konzervatívne krídlo durínskej CDU žiada od svojho vedenia, aby požiadať AfD o rozhovory a sondovalo možnosť prípadnej koalície aj spolu s FDP.

Už minulý týždeň navrhol Michael Heym, vicešéf frakcie CDU v Durínsku, aby strana vážne uvažovala o spolupráci s AfD a FDP.

„Hrubé“ múry, ktoré postavila kancelárka Merkelová a šéfka CDU Annegret Kramp Karrenbauerová medzi CDU a AfD dostávajú čoraz väčšie trhliny a ukazuje sa čoraz viac, že keď celkom puknú, tak zasypú obe tieto političky. Roman Bednár v HSP zo 6. 11. 2019

Krstní otcovia Hitlera v Bratislave

Dr. Guido Giacomo Preparata v polovici 90. rokov pracoval v centrálnej banke Talianska. Vo voľnom čase sa rozhodol využiť knižnicu banky, v ktorej študoval tému nacistických financií, čo mu pripadalo tajomné a exotické.

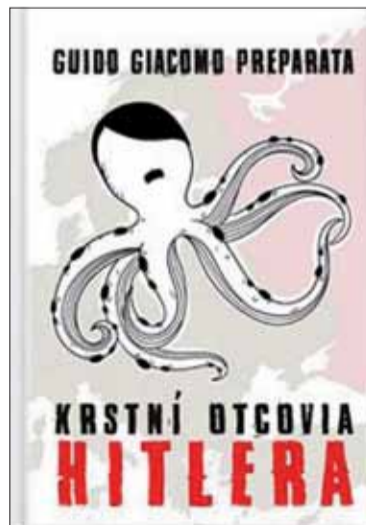
Strávil 10 rokov života čítaním a zamýšľaním sa nad tým. Zbieral materiály a archívne dokumenty v Nemecku a z Anglickej banky. Rozprával sa s ľuďmi, odborníkmi, politikmi...

To, čo objavil, aj keď samotný fenomén nacizmu – jeho hlboké a tajuplné korene – sú nepochybne nemecké, je, že nejakým spôsobom musíme ešte celkovo pochopiť (politické a ekonomické) podmienky, v ktorých mu bolo dovolené množiť sa a dozrievať, čo bolo podľa jeho názoru nepochybne podporované a predurčené Britániou a v men-

šom meradle Spojenými štátmi v neskoršom období, no stále pod strategickým, nepochybniteľným vedením Británie.

Pre britské elity bolo fundamentálnou geopolitickou nočnou morou: „eurázijské spojenectvo“ Nemecka a Ruska, ktoré by bolo de facto nepremožiteľné. A masaker, ktorý nasledoval v prvej polovici 20. storočia, je kronikou preventívneho opatrenia, ktoré boli Briti „nútení“ uviesť do pohybu, aby zabránili zhmotneniu tejto možnosti.

Výsledkom toho všetkého je kniha „Krstní otcovia Hitlera“.

Prvýkrát bola slovenskej verejnosti predstavená na veľtrhu BIBLIOTEKA v Inchebe, v Bratislave, od 7. do 10. 11. 2019. HSP, 6. 11. 2019

Čo píšú iní

(Pokračovanie zo str. 2)

slovenská rozhodne považuje za tragickú a neospravedliteľnú časť slovenských dejín 20. storočia.“

Za politicky motivované považuje MS aj vyjadrenia riaditeľa Múzea SNP Stanislava Mičeva a historika Dušana Kováča, ktorí hodnotili konferenciu ešte pred jej uskutočnením. Navyše, **Stanislav Mičev pre Pravdu uviedol, že „ešte v apríli robilo konferenciu o roku 1939 aj Múzeum SNP a nikto z historikov, ktorí teraz vystúpia, nemal záujem“.**

„Z jeho vyjadrenia sme nemilo prekvapení, keďže Matica slovenská sústavne ponúkala Múzeu SNP spoluorganizáciu konferencie, ako aj objektívnych zástupcov matičnej vedy na aprílovú konferenciu s názvom 1939 – Rok zlomu v Banskej Bystrici. S. Mičevovi sme zároveň chceli vyjsť v ústrety a na konferenciu vyslať iba tých matičných historikov, s ktorými by on osobne súhlasil. Takúto spoluprácu MS však rezolútne odmietol, preto museli matiční historici zorganizovať samostatnú vedeckú konferenciu.“

S využitím HSP z 29. 10. 2019

■ Matica opäť provokuje Tisom

Matica slovenská provokatívne vyťahuje tému, ktorá patrí medzi bolestné okamihy našej histórie. Dnes (28. 10. 2019) organizuje konferenciu na tému „Slovensko a prelomový rok 1939“. V tom roku vznikol fašistický Slovenský štát. Vystúpiť majú najmä historici, ktorí obhajujú osobu prezidenta Jozefa Tisa a sú nekritickí k tomuto úseku dejín.

Konferencia sa koná zároveň v deň výročia vzniku Československa v Univerzitnej knižnici v Bratislave. Niektorí historici spojene týchto dvoch historických dátumov s konferenciou považujú za provokáciu a otvorene hovoria o tzv. ľudáckom krídle Matice slovenskej. Podujatie označili za pochybné. Poukazujú tiež na to, že odborníkov z iných vedeckých inštitúcií, ktorí by mohli prezentovať odlišný ako matičný názor, nepozvali. Organizátori seminára tvrdia, že sú to len obyčajné fámy.

Riaditeľ Historického ústavu Slovenskej akadémie vied Slavomír Michálek si o tom myslí svoje. „Každý má dnes, v demokracii, právo robiť si, čo chce. Je sloboda bádania aj vyjadrovania. Matiční historici interpretujú rôzne míľniky našich moderných dejín, ale náš ústav sa na takýchto aktivitách nepodieľa. Pozývať nás nezvyknú, no my by sme tam určite ani nešli,“ povedal.

Pravda.sk, 29. 10. 2019 (výňatok)

■ V Estónsku odstránili pamätník sovietskym vojakom

V estónskom meste Taebala zbúrali pamätník padlým sovietskym vojakom, ktorý sa nachádzal na území taebalského gymnázia. Na tomto mieste boli v roku 1949 nanovo pochované ostatky černoarmejcov z okolitých cintorínov.

V júli 2007 tento pamätník ukradli, no potom ho opäť inštalovali.

Podľa vz.ru, 24. 10. 2019

■ Židia zveličujú holokaust

Podľa 41 % občanov Nemecka, Židia „až príliš veľa hovoria o holokauste“. Takýto výsledok ukázal prieskum, ktorý uskutočnil Svetový židovský kongres.

Každý štvrtý opýtaný – 25 % – predpokladá, že „v súčasnom Nemecku je možné zopakovanie niečoho podobného ako holokaust“. 12 % vyhlásilo, že Židia „majú zodpovednosť za väčšinu vojen vo svete“ a podľa 22 % opýtaných, ľudia Židov nenávidia za ich správanie,“ píše Deutsche Welle.

Z 1 300 opýtaných 27 % respondentov sa pridriava antisemitských názorov, 28 % respondentov s vysokoškolským vzdelaním a príjmom minimálne 100 tisíc euro sa nazdáva, že Židia „majú príliš veľkú moc vo svetovom hospodárstve“ a 26 % „príliš veľkú moc v politike“. Okrem toho, takmer každý druhý (48 %) v tejto skupine, ktorú považujú za elitu spoločnosti, sa pridriava názoru, že Židia sú omnoho lojálnejší voči Izraelu ako voči Nemecku.

Dve tretiny respondentov z tzv. elity by podpísali petíciu proti antisemitizmu a tretina by šla aj na podujatia proti antisemitizmu.

Podľa vz.ru, 24. 10. 2019

■ Ostatky F. Franca uložili do nového hrobu

V Španielsku uložili ostatky diktátora Francisa Franca do jednoduchšieho hrobu na cintoríne El Pardo pri Madride, kde je pochovaná aj jeho manželka.

Na prísne stráženom pohrebe sa mohlo zúčastniť len nie-

(Pokračovanie na str. 11)

Veľkí ľudia sú jedinou apológiou ľudskej spoločnosti a jej dejín. Friedrich Nietzsche

Za oravskými protifašistami

Septembrové babie leto umožnilo predsedovi ZO SZPB z Vysoké nad Kysucou Tiborovi Čáboríkovi a tajomníčke Helene Varchovej zorganizovať výlet do Oravskej Lesnej k pamätníku obetiam 2. svetovej vojny.

Na ceste nás sprevádzali aj členovia ZO SZPB zo Skalitého pod vedením Milana Zoňa. Boli s nami aj členovia zo zväzu postihnutých civilizačnými chorobami z Vysoké nad Kysucou s predsedníčkou Oľgou Hancovou a tajomníčkou Máriou Šupčíkovou.

V rámci celodenného poznávania Oravy sme si pozreli aj Oravskú galériu na Slanickom ostrove Oravskej priehrady, kde sme si prezreli expozíciu tradičného ľudového umenia a dozvedeli sa o histórii piatich zapustených obcí. Neobišli sme ani Oravský hrad. -AG-

Učtenie pamiatky obetiam SNP

Dňa 16. októbra si naša ZO SZPB Žarnovica v spolupráci s obcou Ostrý Grúň zorganizovala návštevu múzea SNP v Banskej Bystrici.

Keďže sme si zabezpečili aj lektora, okrem prehliadky expozície sa nám dostal zaujímavý výklad a premietnutie filmových ukážok v kontinuite od začiatku minulého storočia až po SNP. Okrem toho sme si prezreli skanzen vojnej techniky, sochu Obete varujú, pomník obetiam židovského a rómskeho holokaustu a zoznam 33 národov, ktoré sa zapojili do SNP.

No a keďže sa naša cesta uskutočnila v októbri, tak v rámci mesiaca úcty voči starším sme si zašli aj do divadla JGT vo Zvolene na veselohru Čertice od Carla Goldoniho. Mária Števíková

Prvá publikácia o vojnových časoch Giraltoviec a okolia

V auguste 2019 pri príležitosti 75. výročia SNP vydala ZO SZPB v Giraltovciach publikáciu „Čapajevovci v Kobilniciach“, ktorej zostavovateľom je Vladimír Osif.

Z jeho úvodného slova vyplýva, že k jej zostaveniu ho motivoval veľký nezodpovedaných otázok, ktoré súvisia s oslobodzovacími bojmi „aj v našom regióne Giraltovce a jeho okolí“. Konkrétne poukázal aj na dva tragické prípady. Ako istý chlapec pri pasení zdvihol neznámy predmet a ten vybuchol. Z rúk mu ostali len kúpe. Rovnako aj istá matka dvihla akýsi predmet, pripomínajúci hračku, ktorý taktiež explodoval. Ona zomrela a jej dieťaťu to rozprálo brucho.

V. Osif uvádza, že rekordérom v odstraňovaní ukrytých min v ich kraji bol istý Jan Štetec, ktorý ich zlikvidoval 6 tisíc, no posledná ho dostala. Bolo to v deň, kedy ho mali za odminovanie vyznamenať.

Pre tento kraj nenastal pokoj ani po vojne, pretože v regióne začali vyčínať banderovci.

Vladimír Osif sa vo svojej knihe venuje aj súčasnosti. Poukazuje na činnosť ich ZO SZPB, na práce žiakov, ktorí sa zaujímali o vojnové spomienky svojich starých rodičov...

Poslednou vetou zostavovateľa tejto knižky sú slová: „Táto publikácia je len jednou z mnohých, ale je prvá, ktorá opisuje vojnové dianie priamo v našej doline, v Giraltovciach a blízkom okolí.“ -I-

Stretnutia troch organizácií

Svoj podiel v SNP majú aj občania stredoslovenských obcí Lubietová, Strelníky a Povrazník.

Obete padlých vojakov a partizánov, ani hrdinstvo obyčajných ľudí nesmú byť zabudnuté. Usporiadali sme preto 20. októbra v horách Bukoviny spomienkové stretnutie základných organizácií SZPB. Nachádza sa tu symbolický hrob rumunským vojakom a vojakom Červenej armády, ktorí padli pri oslobodzovaní našich troch obcí.

Toto stretnutie nebolo prvým spoločným podujatím, pretože v auguste sme boli na poznávacom zázjazde v Petrovciach, kde sme si s protifašistami prešovského kraja pripomínali Výročie SNP. Milena Vachová, ZO SZPB Lubietová

Mladí v Humennom nezabúdajú na vojnové udalosti

V regióne horného Zemplína sa uskutočnil 20. ročník branno-športovej a vedomostnej súťaže žiakov humenských základných škôl. V rámci osláv 75. výročia SNP a Dňa hrdinov Karpatsko-duklanskej operácie ju pripravil a zorganizoval Oblastný výbor SZPB v Humennom. Úspech v športovom i vedomostnom zápolení zažela v liste oblastnej tajomníčky SZPB Gabriele Rosičovej osobne minister obrany SR Peter Gažo.

Tohto ročníka sa ako hostia zúčastnili historik Jozef Bystrický z VHÚ Bratislava, vedúca odboru školstva, kultúry a športu MsÚ v Humennom Jana Vasilcová, za vojenský obvod včivkoveho priestoru MO SR jeho veliteľ kpt. Jozef Durkota, za Obvodný úrad Vojenského obvodu Valaškovce Ján Magura, za ZV SR – klub Humenné Vladimír Cibuláš, za ObIV SZPB v Humennom jeho predseda Benjamin Blaha, ako aj hlavná rozhodkyňa Darina Macková, súťažiaci žiaci s ich učiteľmi a študenti SZŠ.

Podujatie sa uskutočnilo 11. októbra v objekte tábora Vojenského včivkoveho priestoru Kamenica nad Cirochou. Bezprostredne mu predchádzal pietny akt pri Pomníku obetiam 2. svetovej vojny, ktorého sa zúčastnila aj starostka Monika Hamad'áková. Pred súťažou G. Rosičová zdôraznila, že si ňou pripomíname všetkých, ktorí bojovali v 2. sv. vojne za našu slobodu, pričom mnohí za ňu položili život. Poznamenala, že SZPB so štátnymi a samosprávnymi orgánmi chce dosiahnuť nielen to, aby mladá generácia nezabudla na minulosť, ale aby o nej získala pravdivý a objektívny obraz. Osobitne o slovenskom protifašistickom odboji, o boji našich otcov a dedov za slobodu osobnú i národnú. Na záver dodala, že si

s úctou spomíname aj na tých, ktorí boli zakladateľmi a organizátormi tejto súťaže, najmä jej prvých štyroch ročníkov.

S podpornými prejavmi sa k nej pripojili J. Vasilcová a B. Blaha, o histórii VVP Kamenica nad Cirochou pútavo pohovoril J. Magura.

V samotnej súťaži zápolili päťčlenné družstvá zložené z troch chlapcov a dvoch dievčat. Súťažilo sa v šiestich disciplinách: beh na čas, strelba zo vzduchovky, hod granátom na cieľ, rúčkovanie vo vodorovnej polohe po natiahnutom lane, zdravotná príprava, test zo staršej histórie východoslovenských regiónov a kvíz z dejín protifašistického odboja na Slovensku a oslobodzovania jeho územia spod nacistickej okupácie.

Historik J. Bystrický priblížil celý priebeh SNP. Regrutačné strediská Prešov a Michalovce prezentovali Ozbrojené sily SR a predviedli ukážku ručných palných zbraní.

Počas súťaže sa delegácia súťažiacich, organizátorov a hosti odobrala k pamätníku (pôvodnému hrobu) majora Červenej armády J. T. Ilík-

jana, náčelníka štábu partizánskeho oddielu Pugačov a položila k nemu kyticu. Pamätník sa nachádza v lokalite Rázcestie, patriacej do chotára obce Kamenka. Vzorne sa oň stara SOŠ polytechnická v Humennom, ktorá ho na vlastné náklady udržiava, ako aj občania Kamenky spolu so zamestnancami Vojenských lesov a majetkov, odšpejny závod Kamenica nad Cirochou. Priestor totiž patrí do Vojenského obvodu Valaškovce.

V branno-športovej a vedomostnej súťaži sa na prvom mieste umiestnilo družstvo zo ZŠ Laborecká, na druhom mieste ZŠ Pugačovova a na tret'om ZŠ Kudlovská. Družstvá, ktoré sa umiestnili na 1.-4. mieste obdržali aj cenné poháre. Zároveň im boli odovzdané hodnotné ceny, vrátane mnohých kníh určených pre školské knižnice. Po súťaži sa v priestoroch Obecného úradu v Kamenici nad Cirochou podávalo občerstvenie a guláš.

Srdečná vďaka patrí MO SR za poskytnutú finančnú dotáciu a tým za výrazný podiel na kvalitnom materiálnom zabezpečení súťaže. -GR-

Milá návšteva zo zahraničia

Na základe dohody o cezhraničnej spolupráci medzi oblastným výborom SZPB Trebišova a „antifašistami severo-východu“ zo sabolčsko-satmársko-berežskej župy z Maďarska, navštívila náš oblastný výbor 8-členná delegácia na čele s jej predsedom Zoltánom Pálom.

Cestou do Trebišova sa zastavili v Borši, rodisku Františka II. Rákócziho, ktorý bol sedmohradským kniežaťom a vodcom posledného protihabsburského stavovského povstania v r. 1703-1711, aby si uctili jeho pamiatku pri bronzovej buste pred kaštieľom. Zastavili sa aj v obci Malá Trňa, ktorá je známa svojimi tokajskými vínami.

V Trebišove zavítali do miestneho múzea južného Zemplína a potom nasledoval hlavný bod programu, stretnutie s členmi oblastného predsedníctva na mestskom cintorine padlých osloboditeľov, kde ich privítali oblastný podpredseda Pavol Ferenc, tajomníčka Mária Kolesárová, predseda oblastnej revíznej komisie Julius Ragaši a členovia oblastného výboru Alexander

Gergely a Vladimír Maďar. O oslobodení Trebišova, o priebehu bojov od Dukly až po Košice a o SNP maďarských hostí informoval P. Ferenc.

Zvýraznil dĺžku jednotlivých intervalov oslobodzovacieho boja, čo bolo spôsobené náročnosťou terénu a kladením odporu brániacich sa okupantov.

Maďarskí hostia v spoločnosti členov Predsedníctva ObIV SZPB Trebišov.

Položením kyticiek kvetov si členovia výboru ZO SZPB v Starej Turej uctili pamiatku veliteľa 1. čs. partizánskej brigády J. V. Stalina pplk. Ilju D. Dibrovu (dibrova je po ukrajinsky díbrava.), ktorý bol zavraždený počas SNP (13. 10. 1944) v Bielych Karpatoch. Z. Žigová, snímka M. Mestiarik

Zrekonštruovali pamätník Červenej armády

V Bratislave vznikla nová iniciatíva vedená prednostom miestneho úradu v Novom meste Lubomirom Banikom, ktorá si kladie za cieľ zrekonštruovať pamätníky Červenej armády, takzvané mílniky ukazujúce smer postupu osloboditeľov počas bojov o Bratislavu.

Ako prvý bol zrekonštruovaný pamätník na Seneckej ceste, pri Zlatých pieskoch v Bratislave. Pri tejto príležitosti sa slávnostného kladenia vencov zúčastnili veľvyslanec Ruska na Slovensku A. L. Fedotov, členovia SZPB, Klubu histórie Veľkej vlasteneckej vojny a verejnosť. Veľvyslanec v prejavie pripomenul, že poslaním novej iniciatívy s názvom „Zachováme pamiatku“ je lepšia kontrola stavu a obnova pamätných objektov nachádzajúcich sa na území Slovenska. Konkrétne hrobov a pamätníkov venovaných vojakom Červenej armády. Za týmto účelom funguje na sociálnej sieti Facebook aj príslušná stránka, kde môže verejnosť posilať svoje podnety. Text a snímka: JAN ROHÁR

Oslobodenie obce Zbudza Červenou armádou

Koncom roka 2019 si pripomíname 75 rokov od prechodu frontu cez stredný Zemplín v roku 1944. Ako to vyzeralo bezprostredne v deň oslobodenia v obci Zbudza sa môžeme dočítať aj v „Pamätnej knihe obce Zbudza“ – v kronike, vedenej v r. 1947–2010.

Prechod frontu cez obec bol pokojný, snáď k tomu prispelo aj počasie „... v tom čase veľmi pršalo a bolo mnoho vody a blata.“ Ustupujúce, unavené nemecké vojsko v počte približne troch rôt (kronikár uvádza okolo 260 vojakov) prišlo do obce 26. 11. 1944 okolo 9-tej hodine. Sústreďilo sa v priestore súčasného ihriska – Polaty. Následne, cez Laborec, aj za pomoci miestnych prievozov, odišlo smerom na Nacinu Ves. Spomienku na túto udalosť mal aj budúci svobodovec Štefan Širochman st., vtedy ešte zamestnanec na Jägyho majeri, tzv. „komenciáš“. Správca majera nariadil Nemcov poprevážať. Spolu s ďalšími prievozníkmi sa otočil celkom 3-krát. Bol rád, že ho nakoniec s povozom Nemci prepustili, celý čas ťpol, že ho zoberú so sebou. Keď začal prevážať bola voda ešte malá, pri poslednom prevoze už vojaci na voze stáli. Tak prudko prišla veľká voda.

Keď Nemci odišli, z obyvatelstva razom opadol strach. V čerstvej pamäti malo najmä vypálenie obce Vinné a nevinné upálené obeť. Vedelo sa aj o poprave civilistov a partizánov na Bielej hore (mnohí boli z Poruby pod Vihorlatom, či Kusína). Ich telá nahádzané do hlbkej jamy videla na vlastné oči aj vtedy 14-ročná Margita Jacková (vyd. Sokolská), keď po prechode frontu išla do mesta. Šušľalo sa o ľudských výstražných výčimoch gestapa v Michalovciach. Ľudia síce nepredpokladali, že by sa nemecké vojsko vrátilo, netrpezlivo však očakávali ďalšie udalosti. Keď okolo 11:00 hod. „...smerom od Tarnavy prišli ruskí vojaci. Na strednom hone zastali...“, mnoho občanov sa im rozbehlo oproti. Poniectorí, najmä mladí chlapci, zašli až ku „Kočerhovmu križu“. Za moment oslobodenia obce Zbudza môžeme považovať nedeľu 26. novembra 1944 okolo 11:30 hod., vtedy podľa zmieni-

nej kroniky: „Potom prišli prví ruskí vojaci do dediny. Bolo to o pol 12-tej hodine.“ Tento prvolíniový sled však pokračoval v prenasledovaní nepriateľa smerom na Nacinu Ves. Veľká skupina sovietskych vojsk, najmä s ťažkou bojovou technikou prišla aj od Michaloviec.

Ustupujúce nemecké vojsko zničilo oba mosty cez Laborec do mesta (dolný pri Vrbovci i horný smerom zo Straňan). Strmé brehy regulovaného rozvodneného Laborca znemožňovali prebrodenie rieky ťažkou technikou smerom do mesta. Zrejme po informácii Straňančanov, že najbližší brod je pri Zbudzi, rozhodli sa prebrodiť rozvodnený tok tu. Pri Zbudzi jestvovali najmenej dva brody cez Laborec do geograficky najbližších susedných dedín. Dolný, ponize ústia potoka do Laborca, zabezpečoval prechod do Petrovic n/Laborcom, horný, severnejší, slúžil na prechod do Nacinej Vsi.

Odvažný Zbudžan pomohol zachrániť sovietsky tank

Zaujímavá epizóda je spojená s prvými pokusmi sovietskych vojsk prekonať tok Laborca. Jeho vody medzičasom poriadne stúpili a zmútneli. Na ľavý breh dorazila skupina sovietskych tankov. Jej veliteľka (zrejme neskúsená) napriek stúpajúcej vode nariadila prebrodenie rieky. V eufórii z oslobodenia, chlapi, mladenci, ale i chlapi zo Zbudze sledovali tieto pokusy. Prvý tank (s veliteľkou) uviazol v rozvodnenom Laborci. Posádka ho rýchlo opustila. Vodič ďalšieho tanku stojaceho na brehu ho chcel vytiahnuť späť pomocou lana. Mnohí „ruskí“ vojaci sa pokúšali lano upevniť na potopený tank. Nedarilo sa im to. Následne sa stalo niečo nečakané. Na brehu sa z čižiem vyzul a zhodil zo seba teplý kabát jeden dospelý Zbudžan v stredných rokoch, zbral koniec lana a hodil

sa do studených (bol koniec novembra) rozvodnených a mútnych vôd Laborca. Keď sa vynoril, zakričal „cahaj!!!“, všetci okolostojaci neverili vlastným očíam, keď sa lano naplo a potopený tank sa vynoril z vody.

Kto bol ten odvažný a otužilý Zbudžan, zrejme vynikajúci plavec? Býval blízko Laborca a veľa času mohol tráviť v jeho vodách. Koncom roka 1944 bol otcom piatich detí (dospelí boli syn Michal aj dcéra Pavlína, dospievajúcimi slečnami boli dcéry Anna a Margita, najmladší syn Milan bol ešte malým chlapcom). Mnohým, najmä starším je z týchto indicíí zrejme, že to bol Juraj Tejgy (*1902).

Takto túto udalosť po vyše 70-tich rokoch opísal Viktor Soták zo Zbudze, vtedy 18-ročný mládenec a jej očítý svedok, budúci svobodovec. Poznamenajme, že s rodinou Juraja Tejgyho sa viažu až traja budúci svobodovci, osloboditelia Slovenska spod nemeckej nacistickej a maďarskej nyilašskej okupácie.

Raketometné salvy z obce Zbudza

Na stranách 16–17 opisuje kronikár aj dve raketometné salvy, ktoré 29. 11. 1944 vypálili ruskí vojaci o 10:00 hod. a neskôr okolo 14:00 hod. zo západného okraja obce. Niekoľko raketometov bolo podľa kronikára umiestnených na Jägyho majeri.

Na uvedené salvy si živo spomínajú pamätníci. Napr. vtedy len 9-ročnú Filomenku Minkaničovú sa snažil ruský vojak, ktorých bol vtedy „povny valal“, chláholiť slovami „*Nebojsia devuška*,“ ... ukazujúc jej, aby si rukami chránila najmä sluch ... „*eto igrala naša kašuša*“, dodal po skončení salvy. Ďalší, starší, ale už aj bývalí, žiaci učiteľa – kronikára Hučka, sa dozvedeli podrobnosti o počte raketometov aj o cieľoch paľby. Ako uvádza Juraj Havrila, vtedy vyše 15-ročný mládenec, v noci z 28. na 29. novembra 1944 prišlo do južnej časti obce 22 raketometov. Ich počet mu prezradil vojak, kto-

Sovietsky raketomet BM-13 zvaný „katuša“

rý bol u nich ubytovaný. Upozornil ho, že majú dobre pozatvárať okná a dvere, aby sa vzduchovou vlnou nepoškodili.

Vojak bol poverený, aby na to upozornil občanov. Urobil tak prejdúc po hlavnej ulici celej obce. Takáto palebná sila zrejme predstavovala hlavnú časť palebných prostriedkov 1. gardovej armády a v tento deň bola vyčlenená na podporu jej útočiaceho najúdernejšieho 107. strelčého zboru. Raketometry boli rozmiestnené v línii popri Laborci v pásme takmer 2 km, od ohybu Laborca pri Topoľanoch, až po severozápadnú časť intravilánu obce Zbudza, vo väčšine na „zbudzanských“ poliach: Kotulová, Lazčík, Hrabiny, Kerta, Za kertu, Dolíšče.

Blížším cieľom paľby bolo postavenie nepriateľa v línii Suché – Lesné – Vybuhanec – Pusté Čemerné – Ridky verch. Svojrázny spôsobom prijal informáciu o chystanej salve, vtedy 18-ročný mládenec Víťazoslav Soták (miestne známejší ako Viktor Pavlikov). Mal upovedomiť okolitých občanov, čo sa vlastne udeje o tej „džešatej hodzine“ a ako sa majú chrániť, či správať.

Viktor však popozýval kamarátov a susedov, aby prišli k nim

pozrieť si to naživo. Pred 10:00 hod. sa vyše desiatka miestnych divákov sústredila pri „katuši“ v ich humne. Po ráznom povelu „Огонь!!!“ nasledovala ohlušujúca salva 8-hlavňovej bojovej obľuby, zanechávajúca ohnivé stopy na oblohe.

Poriadne však vystrašila najmä došlých divákov, ktorí sa rozutekali. Na mieste zostal iba Viktor, na ktorého sa potmeľúdky usmievali jeho známi ruskí vojaci, obsluhujúci túto „mašinu na smrť“. Z jeho spomienok i od iných ešte žijúcich pamätníkov môžeme presnejšie zrekonštruovať „palposty“ jednotlivých raketometov pri salve, umiestnených v intraviláne obce. Prvý bol „u Pavlikovym humne“ (približne uprostred „záhumienok“), kde dnes býva Jozef Soták ml. Druhý bol uprostred Jägyho majera (vyvýšenina za súčasným miestnym novým obchodom s pohostinstvom). Tretí raketomet bol na konci Jägyho majera, konca pozemkov za dnešnými rodinnými domami Štachyra – Meteňko, blízko dnešnej poľnej cesty „Za kertu“. Štvrtý raketomet bol umiestnený pod „Jägyho verbami“ (pri Laborci, smerom k brodu do Nacinej Vsi).

Anton Meteňko

ZO SZPB Košice – Jul, snímka internet

Tragédia, o ktorej málokto vie, či počul.

75. výročie Smrečanov v ohni

Smrečany je dedinka vzdialená asi 4 kilometre severne od Liptovského Mikuláša. O 6-tej ráno v sobotu 28. októbra 1944 bolo jej obyvateľstvo vyštváné z domovov strelbou nemeckých okupantov. Zapálili niekoľko domov, v ktorých boli ľudia, vrátane detí. Ľudí násilím vyhnali doprostred dediny. Oddelili mužov od žien a postavili ich do trojradu. Oznamovali im, že každý desiaty bude zastrelený.

Mala to byť pomsta za to, že partizáni zastreli na nižnom konci Smrečian nemeckého veliteľa.

Zdroje uvádzajú, že za ľudí začal orodovať farár Juraj Kušnír a Dr. Ján Matejka. Niektoré dokázal privolať pomoc z Liptovského Mikuláša, konkrétne okresného náčelníka Hubu, Dr. Rajniaka, Dr. Terena, Ivana Schavernocho, z Beňadikovej Arpáda Kysseľyho a iných. Títo dokázali prehovoriť Nemcov a vraj dokázali nevinu týchto

ľudí. Ľudí rozpustili s tým, aby išli hásiť. Napriek tomu, že privolaná pomoc z Liptovského Mikuláša vraj zachránila Smrečany pred totálnym vyhľadením, veľa domov zhorelo do tla aj s dobytkom.

* * *

V článku z Tatranského Slováka je uvedené, že mnohé rodiny následne dlho trpeli, pretože nedostali pomoc, ktorú vtedy potrebovali, keď im zhoreli domy. Nemali materiál na stavbu domov, v jednom dome sa vraj tlačilo niekoľko rodín.

V článku sa ďalej píše, že pri tejto tragédii zastreli guľometom dieťa

v náručí matky, s ktorým utekala preč. Dieťatku prestrelili hlavičku. Istého starca vraj ubili puškami, keď orodoval, aby mu nezapálili dom. Z iného domu vybehla matka s dvojmesačným dieťaťom v náručí, zasiahli ju guľky nemeckých okupantov, sotva urobila pár krokov. Z ďalšieho domu museli vyniesť bezvládnú ženu z postele.

* * *

V Smrečanoch k 50. výročiu tejto udalosti postavili pomník.

Myslím si však, že je to málo. Môj názor je, že túto strašnú tragédiu by sme si mali tento rok pripomenúť všetci.

Podľa zorama.blog.pravda.sk 24. 10. 2019

Prepisovanie dejín sa deje už aj v Európskom parlamente

No a slovenskí i českí poslanci sú tiež pri tom. Hoci vedľa (a ak nevedia, nech požiadajú svojich učiteľov dejepisu, aby im vrátili školné, že ich nič nenaučili), že Poľsko okupovalo od roku 1921 časť Ukrajiny a Bieloruska, až kým si Červená armáda svoje územie nevzala po 17. 9. 1939 späť.

Prečo Poľsko tají existenciu Curzonovej demarkačnej línie, prečo tají, že sovietska armáda v roku 1939 oslobodila dva národy od poľskej okupácie?

Európsky parlament 19. 9. 2019 prerokoval návrh uznesenia s názvom Európske uznesenie o význame európskej pamäte pre budúcnosť Európy, v ktorom sa píše priam neuveriteľné veci. Nachádza sa v ňom výzva proti prejavom antisemitizmu, ale aj propaganda proti Rusku a Sovietskemu zväzu.

Návrh tohto uznesenia iniciovali poľskí europoslanci, ale sú v tom aj traja Slováci. Lenže naratív uznesenia je plný nehorázných klamstiev a prekrucovania dejín takým spôsobom, že Poľsko začína pripomínať vo svojich faszizačných trendoch krajinu, ktorá trpí nejakým mindrákom.

V uznesení sa píše, že v podstate 2. svetovú vojnu rozpútal vedľa Nemecka aj Sovietsky zväz. Moskva vraj podpísala pakt Molotov-Ribbentrop, potom napadla Fínsko, a toto všetko vraj znamená, že Sovietsky zväz má podiel na vzniku 2. sv. vojny. **Poľskí europoslanci zrejme považujú občianov európskych štátov za debilov, pretože inak sa ani nedá vysvetliť, že sa také uznesenie mohlo v EP objaviť.** Každý predsa vie, že pokiaľ ide o Fínsko, to sa pripojilo počas 2. sv. vojny na stranu Nemecka s cieľom získania územia v Sovietskom zväze, vrátane Leningradu, čiže vytáhanie tejto špinavej finskej bielizne v parlamente EÚ je veľmi odvážne. Lenže Poliaci tým chcú niečo prikryť, aby to nevyplávalo na povrch.

Poľsko v rozpore s medzinárodnými dohodami vo Versailles okupovalo veľkú časť západnej Ukrajiny a Bieloruska. Po 1. sv. vojne sa malo z Ukrajiny a Bieloruska stiahnuť do hraníc, vytýčených tzv. Curzonovou demarkačnou líniou.

Tá bola narysovaná a vytýčená v roku 1919 britským ministrom zahraničia lordom Geomom Cur-

Lord George Curzon, minister zahraničia V. Británie, 1919.

zonom. Poľsko však túto dohodu ignorovalo a víťazné mocnosti nechceli proti nemu zasiahnuť silou, pretože v tom čase mala Veľká Británia s Francúzskom iné plány ohľadne Poľska, ktoré sa malo stať blokovačou silou voči porazenému Nemecku a aj Červenej armáde na východe. **Poľsko tak v roku 1921 oficiálne uskutočnilo anexiu Ukrajiny a Bieloruska!**

ZSSR poľskú anexiu svojich území nikdy neuznal a odvolával sa na vytýčenú Curzonovu líniu z roku 1919. Poľsko okupovalo tieto územia až do 17. 9. 1939, kedy si ich Červená armáda prinavrátila. **ZSSR tento svoj postup oznámil Berlínu vopred v zmluve Molotov-Ribbentrop, aby Nemecko nepovažovalo postup Červenej armády ku Curzonovej línii za začiatok jeho útoku do Európy a proti Nemecku.**

Pojem „Curzonova demarkačná línia“ je dodnes cenzurovaný a zo školských učebníc vymazávaný, pretože by sa ukázalo, že to bolo Poľsko, ktoré okupovalo dve susedné krajiny na východe, ktorých obyvateľstvo oslobodila a poľských okupantov vyhnala až Červená armáda. Preto ju miestne obyvateľstvo vtedy víťalo s kvetmi. Toto Poliaci dodnes nerozdýchali a preto Stalina patologicky nenávidia. Josif Stalin tým v roku 1939 ukončil imperiálne poľské ambície v Európe, ktoré sa prejavili už v roku 1938, keď poľská armáda začala s okupáciou českého Tešínska.

Redakcia aeronet.cz sa obrátila na niekoľko českých učiteľov dejepisu s otázkou, či sa v českých učebniciach nachádza zmienka o Curzonovej demarkačnej línii a o poľskej okupácii Ukrajiny

a Bieloruska od roku 1921 do roku 1939? Dostala však odpoveď, že nič také tam nie je. (Zmienka o tom nie je ani v slovenských učebniciach. Aj u nás sa dejiny falzifikujú ich zamlčivaním.)

Ak by sa totiž objektívne dejiny nezamľčovali, pred verejnosťou by sa stratilo „kúzló“ zmluvy Molotov-Ribbentrop, ktorá sa nevzdeľanými poslancami Európskeho parlamentu používa ako palica na Sovietsky zväz a dnes aj na Rusko.

Tajomstvo, prečo Poliaci o tom nechcú hovoriť, spočíva v tom, že **Sovietsky zväz si podpisom zmluvy Molotov-Ribbentrop nemohol s Nemeckom rozdeliť poľské územie, pretože uvedené oblasti Ukrajiny a Bieloruska boli Poľskom de iure okupované a podľa medzinárodného práva mu nepatrili!**

Dnes Poliaci túžia vyhnať Rusov zase z Kaliningradu, ktorý im tiež v dejinách nepatrí. Mesto totiž pôvodne založili oddiely križiakov na počesť českého kráľa Přemysla Otakara II. (hovorilo sa mu „železný a zlatý“).

Na území Poľska budú preto do konca roku 2022 rozmiestnené americké rakety stredného dosahu, na čo Moskva tiež reaguje rozmiestnením balistických rakiet v Kaliningrade, ktoré mieria na 85 poľských miest, priehrad a elektrární.

Poliaci majú teda na výber. Ak chcú, nech veria americkému generálovi Jeffrey Harrigianovi, ktorý začiatkom septembra vyhlásil, že Američania by zmietli kaliningradskú PVO jediným šmahom. Ale môžu veriť aj prezidentovi Putinovi, ktorý svetu už dávnejšie oznámil, že Rusko už v prípade vojny nebude bojovať na svojom území! Logicky z toho vyplýva, že ak sa Rusi chytia s Poliakmi (a NATO) za pačesy, tak to bude len na území NATO a v tomto prípade predovšetkým na území Poľska!

S využitím aeronet.cz z 19. 9. 2019

Curzonova línia je vyznačená zelenou farbou.

Viete, že...?

...na začiatku roku 1938 vznikol v tešínskej oblasti Československa „Zväz Poliakov“, organizovaný podľa vzoru nacistickej Sudeťtomeckej strany K. Henleina?

Vtedajšie Poľsko, ktorého zahraničnú politiku predstavoval Józef Beck, veľmi silne zameranú proti Československu, si okamžite po podpise mníchovského diktátu vynútilo vydanie Tešínska a rozpúťalo sériu teroristických útokov na severných hraniciach Podkarpatskej Rusi.

Operácia s krycím názvom „Lom“ (Sochor) sledovala prehlbovanie destabilizácie Československa do tej miery, aby Poľsko pomohlo horthyovskému Maďarsku k obsadeniu Podkarpatskej Rusi, čím by dosiahlo stáročný cieľ – spoločnú hranicu so spriatelneným Maďarskom.

21. septembra 1938 poľská vláda vznáša územné požiadavky, ktoré Hitler začleňuje do svojho Godesberského memoranda. **Medzitým minister J. Beck vydáva v predvečer Mníchova pokyny svojmu vyslancovi v Berlíne na nastávajúci rozhovor s Hitlerom. Zasiela mu príkaz, v ktorom je konkrétne uvedené:**

1. Vláda Poľskej republiky konštatuje, že vďaka svojmu postoju paralyzovala možnosť intervencie Sovietov v českej otázke, čo má ďalekosiahly dopad...

2. Poľsko považuje zasahovanie Sovietov do európskych záležitostí za neprípustné...

3. Počas minulého roka poľská vláda štyrikrát odmietla návrh na pripojenie sa k medzinárodnej intervencii na obranu Československa.

4. Bezprostredné nároky Poľska v danej otázke sa obmedzujú na oblasť tešínskeho Sliezska.

Ríšsky minister zahraničia Joachim von Ribbentrop uviedol: „Opýtal som sa Becka, či sa nezriekli ctižiadostivých snáh maršala Pilsudského, teda nárokov na Ukrajinu. On sa usmial a odvetil mi, že už boli v samotnom Kyjeve a že tieto snahy sú nepochybne živé aj dnes.“

Keď Ribbentrop zakrátko prišiel do Varšavy, Beck bol ešte otvorenejší. „Pán Beck neskrýval, že Poľsko si nárokuje sovietsku Ukrajinu a prístup k Čiernemu moru.“

...pri zaberaní nášho územia sa Poliaci dostali do dvoch ostrých konfliktov s československou armádou aj na Slovensku, kde mali ďalšie územné požiadavky?

Konkrétne išlo o celé územie Skaličanky a Čierňanky aj so železničnou stanicou a obcami Svrčinovec, Čierne a Skalité, vrátane Serafinova a železničnej trate a cesty na Jablunkov. V oblasti Javoriny potom Poliaci žiadali veľkú časť lesov a horských hrebeňov Vysokých Tatier.

Hoci nakoniec dosiahli svoje, vďaka nedočkavosti pri preberaní požadovaných území vyvolali dva veľmi vážne pohraničné incidenty s jednotkami československej armády.

Prvý sa stal 25. 11. 1938 v úseku Čierne-Skalité, kde sa poľská strana počas vymeriavania nových hraníc rozhodla nečakať a požadované územie napriek odporu miestneho slovenského obyvateľstva obsadiť vojensky, bez toho, aby o tom vopred informovala československé orgány.

Keď začali ráno 25. 11. poľské jednotky obsadzovať údolie Kysúc, narazili tu na odpor 1. práporu pešieho pluku 41 „dr. Edvarda Beneša“, ktorému velil pplk. Richard Löschner. Urputné boje jeho práporu s mnohonásobnou poľskou presilou, v ktorých účinne podporilo svojich pešiakov československé delostrelectvo, sa skončili po vyjednávaní oboch strán o piatej popoludní.

Na poľskej strane si boje vyžiadali desiatky mŕtvych a ranených, na čs. strane padli vojaci Štefan Holienko, Stanislav Voska a zranení boli podporučík v zálohe Fridrich Čmiel, čatár Teodor Bolčo, vojak Juraj Haščík a dozorca finančnej stráže Ladislav Talián.

Druhý poľsko-československý pohraničný incident sa udial 27. 11. 1938 v oblasti tatranskej Javoriny, kde bol v prestrelke s čs. vojakmi zabitý zástupca veliteľa poľskej 10. brigády motorizovanej jazdy major Stefan Rago a ťažko zranený desiatnik Oleksowicz. Tentoraz sa diplomatickým jednaním podarilo zabrániť rozšíreniu konfliktu.

...dlho plánovaný nemecký útok na Poľsko sa mal pôvodne začať nad ránom v sobotu 26. 8. 1939 prepadnutím železničnej stanice v Mostoch pri Jablunkove a obsadením oboch tunelov s cieľom zabrániť ich zničeniu Poliakmi?

Nemecký diverzný oddiel podľa plánu prekročil hranice a obsadil železničnú stanicu. Poľská telefonistka zo staničnej budovy však informovala obrancov tunela a tí spustili na Nemcov paľbu.

Podľa nemeckých zdrojov diverzný oddiel v priesmyku zajal a odzbrojil 800 poľských vojakov a potom sa stiahol na Slovensko. Podľa poľských zdrojov boli útočníci zo stanice za niekoľko hodín vyhnaní. Nemecká armáda sa Poľsku za incident oficiálne ospravedlnila.

(Podľa Národní osvobození 15-16/2019)

- **Bačkov:** Michal Tomko 70 rokov.
- **Banská Bystrica – Radvaň:** Anna Snopková 97, Helena Šajtrochová 89 a PaedDr. Vladimír Halaj 81 rokov.
- **Banská Bystrica – Stred:** Mária Michelová 90 rokov.
- **Banská Bystrica, Tr. SNP:** Anna Kavcová 90 a Anna Hlinková 84 rokov.
- **Bardejov 1:** Andrej Bogol' 80 rokov.
- **Bardejov 2:** Mária Sidimáková 80 rokov.
- **Bardejov 3:** Anna Fil'akovská a Helena Stachová 86, Margita Kažimirová 85, Terézia Jančoškova 70 a Dana Stašeková 55 rokov.
- **Bardejov 4:** Ľudmila Sabolová 55 rokov.
- **Belá – Dulice:** Oľga Kováčiková 80 a Miloslav Kováčik 70 rokov.
- **Bratislava 7:** Margaréta Kubánová 83, Oľga Vavrovičová 80, Ľudmila Bojdová a Peter Simeonov 75 rokov.
- **Bratislava 12:** Ondrej Belko 89 a Veronika Pobehová 60 rokov.
- **Bratislava 24:** Ferdinand Kováčik 98 a Dr. Jozef Mazák 93 rokov.
- **Brezno:** Bc. Marta Rošková 60 rokov.
- **Brusnica:** Jozef Fecko 81 rokov.
- **Budiná:** Monika Gáborová 50 rokov.
- **Cinobaňa:** Jana Lofajová 55 rokov.
- **Čabiny:** Anna Habiňáková 80 rokov.
- **Dargov:** Ladislav Demko 45 rokov.
- **Dolná Krupá:** Anna Horváthová 70 rokov.
- **Donovaly:** Viera Debnárová 80, Bohumil Vyskočani 75 a Jana Šikulová 50 rokov.
- **Dunajská Streda:** Peter Kovács 83 a Katarína Vidová 82 rokov.
- **Hniezdne:** Ladislav Osvald 70 rokov.
- **Hnúšť'a:** Mária Pupalová a Jolana Trnavská 80, Alica Botošová 75 a Elena Parobeková 65 rokov.
- **Horná Lehota:** Margita Slivková 80, Pavel Vereš 75 a Peter Floch 70 rokov.
- **Hrnčiarске Zaluzžany:** Emília Sojtková 93, Gejza Kantorák 83, Angela Bakšová a Ján Seleš 75 rokov.
- **Kokava nad Rimavicou:** Ing. Ján Chromek 55 rokov.
- **Košice – Juh:** Michal Saxun 90 rokov.
- **Kráľovský Chlmec:** Juraj Bimba 82 a Andrej Hricuta 70 rokov.
- **Kurov:** Ján Trudič 81 rokov.
- **Kysta:** Renáta Kucanová 30 rokov.
- **Liptovská Teplička:** Mária Kováčová 96 a František Nahalka 70 rokov.
- **Lučenec I:** Irena Stanková 89 rokov.
- **Lučenec III:** Pavel Vančo 97 a Štefan Buchta 60 rokov.
- **Martin – Stred:** Ružena Karpalková 65 rokov.
- **Martin – Východ:** Július Hlaváč 85 a Anna Holúbková 70 rokov.
- **Medzibrod:** Mária Vaniková 65 rokov.
- **Medzilaborce:** Miroslav Galan 50 a Viktor Semanco 45 rokov.
- **Michal'any:** Helena Hutková 94 a Enrik Bodák 20 rokov.
- **Michalovce:** Ing. Michal Mazúr 94, Jolana Satmaryová 85, Marta Paková a Lea Pilníková 55 rokov.
- **Moravany:** Mgr. Andrej Ilčík 70 rokov.

- **Myjava:** Anna Křečková 89 rokov.
- **Nacina Ves:** Vlasta Vojtková 70 rokov.
- **Nižný Žipov:** Daniela Dioszegiová 60 rokov.
- **Nová Baňa:** Jozef Kašjar 60 rokov.
- **Novosad:** Michal Ihnatco 50 rokov.
- **Ostrý Grúň:** Mária Segetová 70 a Milan Bielik 65 rokov.
- **Palín:** Štefan Išky – Onderko 86 rokov.
- **Partizánske:** Mária Holúsková 97, Anna Minárová 85, Anna Martinekova 80, Ing. Milan Krošlák 75, Ľudmila Belianska 70, Božena Števíčková, Ľubica Svitková, Zdenka Staršichová a Miroslav Gelta 65 rokov.
- **Považská Bystrica:** Helena Paulecová 84 rokov.
- **Prievidza pri HBP a. s.:** Mária Foltánová 75 rokov.
- **Revúca, gen. Viesta:** Mária Horovčáková a Viera Klimová 65 a Mgr. Magdaléna Micskiová 35 rokov.
- **Rimavská Sobota, Júliusa Bolfika:** Judita Bolfiková 101 rokov.
- **Sečovce 2:** Júlia Čenigová 90 rokov.
- **Selce:** Oľga Šemšelová 87, Júlia Poláková 65 a Zdenko Almáši 60 rokov.
- **Snakov:** Andrej Bobalik 80 a Mária Plaskoňová 70 rokov.
- **Sobrance:** Helena Golejová 94 rokov.
- **Spišská Nová Ves:** plk. PhDr. Karol Surovec 86 rokov.
- **Stará Turá:** Elena Kovárová 90 a Janka Masárová 55 rokov.
- **Strážske:** Ondrej Cehuľa 90, Jana Vajsová a Peter Borza 50 rokov.
- **Sučany:** Vlasta Sušienková 85, Ema Buliaková 83, Ivan Fuljer 70 a Zuzana Žamboky 40 rokov.
- **Svidník:** Michal Maňko 87, Michal Šandala 82 a Ladislav Potičný 70 rokov.
- **Svit:** Miroslav Vavrsek 60 rokov.
- **Špania Dolina:** Júlia Bullová 81, Ferdinand Bičan 80, Mikuláš Mistrík 75 a Milan Budovec 50 rokov.
- **Trebišov 1:** Vladimír Gajdoš 65 rokov.
- **Trenčín 1:** Ing. por. Štefan Šteflovič 98, Katarína Breznická a Alžbeta Karyová 96, Nora Guttmannová 89, Emília Smržiková 81 a Stanislav Puna 65 rokov.
- **Trenčín 2:** Jozefína Brlejevová 100, Júlia Munková 89 a Dušan Kulík 65 rokov.
- **Trnava 1:** Emília Pašesová 89 a Oľga Richterová 87 rokov.
- **Turany:** Elena Mergošová

91, Ondrej Bačík 86, Dušan Híčík 84, Pavol Murček a Jozef Gavura 70 rokov.

- **Vagríneč:** Paulína Čontošová a Miroslav Nosál' 60 rokov.
- **Veľké Kapušany:** Alžbeta Hrkel'ová 86 rokov.
- **Vinné:** Anna Makeľová 75 rokov.
- **Vyšné Nemecké:** Anna Fecíková 91 a Zuzana Hurová 87 rokov.
- **Vyšný Orlík:** Mária Pavelčáková 65 rokov.
- **Zemianske Kostol'any:** Katarína Jarošincová 70 a Magdaléna Bebejová ml. 55 rokov.
- **Zborov:** Irena Bačarová 70 rokov.
- **Zlatá Baňa – Sekčov:** Oľga Pulík – Hrehová 60 rokov.
- **Zvolen – Centrum 1:** Amália Stehlíková 75 a Tatiana Janišová 50 rokov.
- **Zvolen – Zlatý Potok:** Emília Antalová 88 rokov.
- **Zvolenská Slatina:** Mária Kulichová 80 rokov.
- **Žiar nad Hronom:** Rudolf Štefík a Ján Trebula 83, Elena Šulajová 81 rokov.

Jubilantom srdečne blahoželáme.

Navždy sme sa rozlúčili

- **Bratislava – Petržalka, Jána Bulíka:** s 93-ročnou Boženou Gambošovou, rod. Chlebišovou z Čičmian.
- **Bratislava 39:** s 93-ročnou Gabrielou Vizárovou.
- **Revúca, gen. Viesta:** so 100-ročnou Máriou Šagátovou

a so 74-ročným Jánom Lúčom.

- **Špania Dolina:** s 88-ročnou Blaženou Knoppovou.
- **Tlmače:** so 72-ročnou Zorou Beckovou.

Čeť ichnehynúcej pamiatke!

- **Sečovce 2:** Júlia Čenigová 90 rokov.
- **Selce:** Oľga Šemšelová 87, Júlia Poláková 65 a Zdenko Almáši 60 rokov.
- **Snakov:** Andrej Bobalik 80 a Mária Plaskoňová 70 rokov.
- **Sobrance:** Helena Golejová 94 rokov.
- **Spišská Nová Ves:** plk. PhDr. Karol Surovec 86 rokov.
- **Stará Turá:** Elena Kovárová

Gratulácia do Topolčian

Aj prostredníctvom dvojtýždenníka Bojovník blahoželáme dlhoročnému členovi našej ZO SZPB v Topolčanoch páňovi Jozefovi Bystričanovi k jeho 88. narodeninám.

Pri príležitosti 75. výročia SNP a oslobodenia od fašizmu dostal za prácu v SZPB Pamätný list a k narodeninám aj plaketu Gustáva Husáka.

Želáme mu pevné zdravie, šťastie, spokojnosť v rodine a úspechy v ďalšom živote. Nech mu, tak ako dodnes, zostáva na tvári úsmev.

Dušan Ďurík

Vedci predpovedajú ľudstvu „nepredstaviteľné utrpenie“

Vyšé 11 tisíc vedcov zo 153 štátov sveta sa podpísalo pod dokument, v ktorom sa tvrdí, že ľudstvo čaká „nepredstaviteľné utrpenie“, ak urýchlene neprijme opatrenia na zníženie emisií kysličníka uhlíčitého. Daná vedecká štúdia sa nachádza v časopise Bio Science.

Záveru špecialistov sa zakladajú na informácii, ktorá vychádza zo 40-ročného pozorovania. Údaje hovoria o spotrebe energií, o teplotách na povrchu Zeme, o náraste počtu ľudstva, o množstve polárnych ľa-

dov, o HDP i o emisiách kysličníka uhlíčitého.

Jeden z autorov dokumentu, vedec z univerzity v austrálskom Sydney Thomas Newsome, tvrdí, že vedci si musia splniť morálnu povinnosť

a varovať celý svet o mimoriadnej ekologickej situácii. Jeho kolega z Oregonu v USA William Ripley k tomu dodáva, že klimatické zmeny rastú omnoho prudšie, ako to mnohí očakávali.

Špecialisti podtrhli, že ľudstvo by ešte mohlo prijať určité opatrenia na zlepšenie situácie. Pomenovali pri tom niekoľko oblastí na spo-

malenie globálneho otepľovania.

Konkrétne vyzývajú zameniť nerastné palivo na obnoviteľné zdroje energie, zaviesť vysoké „uhlíkové dane“, znížiť emisie nestabilných znečisťovateľov, opustiť snahu o rast HDP a o zlepšovanie materiálneho postavenia, zastaviť masový výrub lesov a konzumovať menej živočíšnej potravy.

-r-

„Dajte mi štyri roky, a budem pripravený na vojnu“

Urobiť krátky opis z dvojdielnej, takmer 550-stranovej knihy údajov a faktov o čom bola Mnichovská dohoda z roku 1938 je prakticky nemožné. Preto vám predkladáme niekoľko úryvkov s citáciami:

„Dajte mi štyri roky, a budem pripravený na vojnu“, tieto slová predniesol Hitler, keď ho vyzval k moci. Ale prešli takmer štyri roky, a hnedý šakal prijíma nový program ekonomickej prípravy na vojnu, rozráťaný taktiež na štyri roky. Vystála preto otázka, čo v skutočnosti zamýšľal Hitler a hlavne, kedy už bude tento hnedý šakal konečne pripravený na útok proti ZSSR?! Západ si nemohol nevšimnúť, že Hitler zostáva, zatiaľ čo Sovietsky zväz vo všetkých parametroch napredoval.

V Moskve, samozrejme, veľmi pozorne sledovali priebeh návštev ex-kráľa Eduarda VIII. a lorda Halifaxa (ministra zahraničných vecí Veľkej Británie) v Berlíne. Prekvapivo ústretový postoj voči Moskve v tomto smere zaujal Winston Churchill, ktorý sovietskemu veľvyslancovi počas recepcie v Buckinghamskom paláci 16. novembra 1937 (tri dni pred cestou lorda Halifaxa do Berlína) priamo prezradil, že hlavnou témou týchto návštev je zrada Československa a rozviazanie rúk Hitlerovi na Východe!!!

Pri odlete z Mnichova po podpise hanebnej dohody, ktorá nevďaným spôsobom zdiskreditovala už aj tak nechutne špinavú históriu britskej diplomacie, minister-

ský predseda Veľkej Británie Neville Chamberlain pred nástupom do lietadla priamo vyzval Hitlera na útok proti ZSSR: „Na útok proti ZSSR máte dostatok lietadiel, navyše sa už nemusíte báť hrozby, že by boli sovietske lietadlá rozmiestnené na československých letiskách“. Ešte v ten istý deň sa o tomto výroku Nevilla Chamberlaina dozvedel aj Stalin.

V tom čase podiel Československa na svetovom trhu so zbraňami a muníciou predstavoval 40%! Desať kľúčových zbrojných fabriek v tomto malom stredoeurópskom štáte mesačne produkovalo 1 600 stacionárnych a 3 000 ručných guľometov, 130 tisíc pušiek, 7 tisíc granátometov, 200 kanónov a taktiež tanky a bojové lietadlá.

Hneď po okupácii Československa Hitler pred svojimi prívržencami vyhlásil: „Chcem, aby ste si uvedomili takmer astronomické rozmery tohto medzinárodného arzenálu, ktorý sa nám naskytl v strednej Európe. Od okupácie sme získali 1 582 lietadiel (na porovnanie: k 1. októbru 1938 mala Luftwaffe celkovo 2 200 lietadiel, takže vďaka Československu sa kapacity vojenských vzdušných síl Nemecka zvýšili o 72%!), 581 protitankových striel, 2175 kanónov všetkých kalibrov, 735 míno-

metov, 486 ťažkých tankov (tu sa Hitler zmyšľil, pretože Československo nemalo ťažké tanky, avšak už samotný počet tejto techniky indikuje, že tankové vojská Nemecka zvýšili svoje stavy o 67,5 %, keďže k 1. októbru 1938 Panzerwaffe mala dohromady iba 720 tankov.), 42 876 guľometov, 114 tisíc piští, 1,02 milióna pušiek, 3 milióny granátov, miliardy nábojov“.

Vďaka takejto politike „zmierenia sa“ s Hitlerom Wehrmacht posilnil o takmer 50 nových dobre vyzbrojených a vybavených divízií! Navyše, Hitler nezískal iba výzbroj a vybavenie pre takmer 50 divízií, ale aj československé zlaté rezervy („dobré“ Angličkomu ich odovzdalo), ako aj unikátne čo do efektívnosti a kapacity vojensko-priemyselný komplex, vrátane kompletnej vojenskej infraštruktúry Československa.

Démonizácia sovietsko-nemeckej dohody o neútočení z 23. augusta 1939 má za cieľ prekryť najväčší zločin Veľkej Británie a celého Západu v 20. storočí – Mnichovskú dohodu s Hitlerom. Predovšetkým však spôsob, akým sa Veľkej Británii podarilo zorganizovať túto hanebnú a podlú špinavosť. Túto dohodu prítom Veľkej Británii odobrili Spojené štáty americké!

Viac sa dočítate v knihe Arsenala B. Martirosjana RUSKÁ KULTÚRA VERZUS ANGLOSASKÁ AGRESIA. Podľa HSP, 23. 10. 2019

Boj na protektorátnom kultúrnom fronte

Článok o kolaborácii novinárov a kultúrnych činiteľov s nemeckými okupantmi v období Protektorátu Čechy a Morava 1939–1945.

Boj na kultúrnom fronte sa viedol veľkoryso. Nemci sa systematicky snažili dostať pod kontrolu všetku tvorbu ovplyvňujúcu verejnú mienku, eliminovať odpor voči nacistickej expanzívnej, protislovenskej a antisemitskej rasistickej politike. Významným prostriedkom na to bol film.

Veľkú úlohu tu mala zohrať „arizácia“ českého filmu tak vo sfere vlastníctva, ako aj po stránke obsahovej. V oblasti kultúry sa prejavy antisemitizmu začali objavovať už od začiatku roku 1939. Vlajkovou loďou sa mal stať veľkofilm „Žid Süs“, ktorý mal aj českému a moravskému obyvateľstvu odhaliť „veľké pravdy“ a adekvátne ho usmerniť proti novému nepriateľovi, ktorým nemal byť nemecký nacistický okupant, ale vlastný sused a spoluobčan!

Film „Žid Süs“ režiséra Veita Harlana bol s pomocou premiérovo uvedený v prestížnom kine v Prahe Na příkopě 22. novembra 1940.

Bola to veľká a slávnostná udalosť, ktorej sa zúčastnil rad osobností: o. i. bol prítomný splnomocnenec brannej moci u ríškeho protektora generál pechoty Friderici. Nechýbal prednosta kultúrno-po-

litického oddelenia, ministerský radca von Gregory, minister obchodu dr. Kratochvíl, generálny inšpektor vládneho vojska Eminger, ako aj množstvo zástupcovia úradov, kultúrnych inštitúcií a tiež delegácia Českého zväzu na spoluprácu s Nemcami.

Hľadisko bolo obsadené do posledného miesta. Po scéne, zobrazujúcej „spravodlivý“ Süsov koniec, kedy sa podarí vyhnať Židov z Würtensberska, rovnako ako po záverečnej modlitbe, aby nemecký národ už nikdy nedovolil ich návrat, znel potlesk.

Žid Süs (nem. Jud Süß) je historický román Liona Feuchtwangera vydaný v roku 1925. Odohráva sa v 30. rokoch 18. storočia v Nemecku, ktoré je rozdrobené na mnoho štátov, bojujúcich medzi sebou o moc. Hlavnou postavou je schopný, ale zatiaľ bezvýznamný židovský obchodník Josef Openheimer Süs.

Len niekoľko rokov po vydaní v 30. rokoch 20. storočia bol román poukazujúci na prednosť mocenských plánov pred spravodlivosťou ríšskym ministrom propagandy Josephom Goebbelsom sfilmovaný v duchu nacistickej propagandy a Süs tu bol ukázaný ako najväčší zločinec a netvor, len dychtiaci po peniazoch, ktorý nakoniec bol nemeckým ľuďom spravodlivo potrestaný.

Prišla nám radostná správa

V prešovskej oblastnej organizácii už vyšiel 233-stranový zborník V boji za slobodu – protifašistický odboj v prešovskom regióne v rokoch 1939–1945.

Oblastný podpredseda Ján Krajčovič píše, že „určite neuspokojíme všetkých záujemcov, pretože

publikácia je určená predovšetkým pre žiakov základných škôl a študentov stredných škôl v okresoch Prešov a Sabinov“.

Mediálne oddelenie kancelárie SZPB preto vyjde autorom v ústrety a zborník umiestni v elektronickej podobe na webovú stránku www.szpb.sk. – r –

Čo píšu iní

(Dokončenie zo str. 5)

koľko vyvolených ľudí, medzi nimi boli napríklad ministerka spravodlivosti, forenzný špecialista, kňaz a 22 pozostalých. Médiá nemali povolený prístup, no neďaleko miesta bolo približne 200 novinárov.

Francisca Franca pochovali v Údolí padlých, ktoré prikázal postaviť 50 kilometrov severozápadne od hlavného mesta, po jeho smrti v roku 1975. Údolie i tamojší 150 metrov vysoký kríž má pripomínať všetky obeť občianskej vojny, socialistická vláda však v súvislosti s ním hovorí o takmer 40-ročnej diktatúre a nepripúšťa akúkoľvek formu jeho oslavy či pozitívnej spomienky. Francovu exhumáciu povolil najvyšší súd v septembri a rozhodnutiu predchádzalo niekoľko súdnych konaní.

HSP, 25. 10. 2019

V Ostrave zneuctili pamätník Červenej armády

Podľa ČTK pamätník v Komenského sadoch, ktoré sú v centre mesta, vandali obľali červenou farbou. Polícia dostala o tom avízo ráno 23. 10. 2019.

Miestne úrady začali pamätník čistiť ešte toho dňa, polícia dostala pokyn zosilniť hliadkovanie v tejto časti mesta.

Primátor Tomáš Macura vandalstvo okomentoval: „Nejakí „hrdinovia“ pod rúskom tmy obľali a pokreslili farbou pamätník Červenej armády. Hanbím sa za nich! Predviedli vlastnú zbabulosť, neznalosť dejín a neúctu k vojakom-osloboditeľom, ktorí padli pri oslobodení Ostravy a ostatky ktorých sú tu pochované,“ povedal.

V televízných správach zaznela informácia, že v Komenského sadoch sú pochovaní všetci osloboditelia a teda nielen Sovieti. Vandali teda vyjadрили „úctu“ aj svojim rodákum-osloboditeľom. – r –

Boj na kultúrnom fronte

Na valnom zhromaždení A-B Barrandov 21. 11. 1941 navrhol riaditeľ Karl Schulz zmenu názvu spoločnosti na Prag-Film, Aktiengesellschaft. Toto bolo schválené 10. 2. 1942 a spoločnosť bola zaradená do nemeckého filmového koncernu UFA.

(Milošovi) Havlovi naďalej plynuli zisky z filmovej produkcie, ktorá mu nebola odobratá, a navyše teraz pracoval na trhu „riše“. Patronát usmievavého Martina Paula Wolfa zo Sicherheitsdienstu a SS bol len na prospech vecí, rovnako ako neformálne priateľské večierky, ktoré sa konali až do konečnej porážky Nemecka. Po vojne bol Miloš Havel označený filmovou obcou za kolaboranta s nacistami, bol aj obžalovaný, ale obvinenie bolo za nejasných okolností stiahnuté. Dokumenty o jeho stykoch s Gestapom sa stratili. Navyše sa nezachovali ani archívy filmového referátu, ani z Filmtreuhandstelle, ktorý riadil správu „arizovaných“ filmových podnikov. Od týchto čias existujú doklady o stykoch Miloša Havla s ŠTB.

Národné osvobozenie 17-18/2019 (výňatok)

Tretie stretnutie partnerských miest a regiónov Slovenska a Ruska

Približne 50 škôl v obidvoch krajinách v súčasnosti vedie intenzívny dialóg, posilňujú sa kontakty medzi národnými univerzitami a mládežníckymi športovými združeniami.

Veľvyslanec Fedotov zdôraznil, že dobrou spoločnou platformou pre takúto spoluprácu je zachovávanie pamiatky na 63 518 vojakov Červenej armády, ktorí zahynuli pri oslobodzovaní Slovenska spod fašizmu. V nemalej miere k tomu prispieva i pretrvávajúca úcta slovenských regiónov a ich obyvateľov voči pamätníkum a hrobom hrdinov-osloboditeľov, čo je dôležité najmä z hľadiska plánovaných budúcoročných osláv 75. výročia víťazstva na Slovensku.

ceskenovinky1.eu, 22. 10. 2019 (výňatok)

Zdôraznená pamiatka

V Lotyšsku vymysleli novú verziu oslobodenia od nacistov – bez Červenej armády.

Oslavy 75. výročia oslobodenia Rigy od fašistických okupantov sa premenili na diplomatický škandál. Ešte v júli, hneď po vyhlásení plánov zorganizovať v tento deň v Moskve čestnú salvu, ministerstvo zahraničia Lotyšska odsúdilo „pokos ospravedlniť spoločne spáchaný zločin Stalina a Hitlera“. Oficiálni predstavitelia republiky vyhlásili, že štát aj tak nezískal slobodu, a už vôbec nie z rúk Červenej armády, pretože vojská Tretej ríše, ako sa zistilo, odišli z Rigy samé.

Ministerstvo obrany RF v rámci reakcie na to obvinilo Rigu z prepisovania dejín.

Podľa lenta.ru, 22. 10. 2019

